

DET SJETTE SEGL

 La oss bøye våre hoder et lite øyeblikk nå.

² Herre, igjen samler vi oss til gudstjenesten. Og vi tenker på den gangen, i de gamle tider, da alle kom opp til Sjiilo for Herrens velsignelser. Og nå, i kveld, har vi kommet sammen her for å høre Ditt Ord. Og som vi har studert i denne bestemte delen av Skriften, at Lammet var den Eneste som kunne åpne Seglene, eller bryte Dem. Og vi ber at i kveld, når vi betrakter dette veldige Sjette Segl, vi ber, Himmelske Far, at Lammet vil åpne Det for oss i kveld. At, vi er her for å forstå Det. Og når ikke noe menneske på jorden eller i Himmelen var verdig, kun Lammet ble funnet verdig. Så må Den allmektige komme og åpne Seglet for oss i kveld, slik at vi bare kan se bak tidens forheng. Det ville hjelpe oss, tror vi, Far; denne veldige, mørke, syndefulle tiden som vi lever i; ville hjelpe oss og gi oss mot. Vi stoler nå på at vi vil finne nåde for Dine øyne. Vi overgir oss selv, med dette Ordet, til Deg, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Vær så god å sitt.

³ God kveld, venner. Det er et privilegium å være her igjen i kveld, å være i Herrens tjeneste. Jeg var bare litt sen. Jeg dro akkurat til. . . på en nødutrykning til en døende mann, et medlem av denne menighet; hans mor er, eller kommer hit. Og de sa at gutten var døende akkurat da. Så jeg—jeg dro ned og fikk se kun en—en skygge av en mann som lå på en seng, døende, en mann omtrent på min alder. Og på kun et øyeblikks tid, så jeg en mann reise seg på sine føtter og prise Herren. Og, så, Gud, om vi er villige til å bekjenne våre synder og gjøre det som er rett, be om nåde, kalle på Ham, er Gud villig og venter på å gi det til oss.

⁴ Og nå, jeg vet at det er varmt her inne i kveld. Og—og det er. . . Nei, jeg tror at varmen er helt slått av. Og—og vi er. . .

⁵ Jeg la merke til at i går kveld, eller i dag, er dette min syvende dag i et rom uten lys, bare elektriske lys, skjønner; studerer, og ber om at Gud vil åpne disse Seglene.

⁶ Og det var så mange som skrev i denne gruppen av spørsmålsstillere fo- . . . eller spørsmål forleden kveld, var, mer eller mindre, ikke så mye spørsmål. Det var forespørsler om å ha et helbredelsesmøte, uansett; ønsket å bli en dag til, for å ha et. . . for å ha et helbredelsesmøte på mandag. Så jeg—jeg—jeg ville, kunne, jeg kunne faktisk gjort det dersom det var folkets ønske at de ville gjøre det. Dere kan tenke på det og gi meg beskjed, men om dere bare ønsker å bli og be for de syke.

7 For jeg har satt til side all denne tiden, i sin helhet, til disse Seglene, og bare trukket meg til side for Seglene.

8 Så dere kan tenke over det og be over det og så gi meg beskjed. Og jeg vil, om Herren vil, kan jeg. Min neste avtale er i Albuquerque i New Mexico, og det er fremdeles noen—noen få dager til. Og jeg må dra hjem til noen ærender, for å gjøre klar for et nytt stevne i Arizona. Og så, da, om det er Herrens vilje! Be over det, og jeg vil gjøre det samme, så vil vi vite mer om det litt senere.

9 Og jeg bare merker det. Nå ser jeg. . . Når du begynner å snakke om sykdom så kommer den, ser dere. Jeg ser denne kvinnen som sitter like her. Hvis ikke noe hjelper henne kommer hun ikke til å bli værende her så mye lenger. Så da, forstår dere, vi—vi bare ber om at Gud vil. Det er hva dere er her for, kommer langveis fra. Så, dere forstår, den—den Hellige Ånd vet absolutt alt, ser dere. Så Han. . .

10 Men, dere forstår, jeg har prøvd å sette av denne tiden til disse Seglene, for vi satte den av til det, forstår dere. Men om det er et. . .

11 Hvor mange syke er det her egentlig, som kommer for å bli bedt for? La oss se hendene deres, rundt hele, over alt. Å du! Hum! Vel, hvor mange synes at det er i orden, Herrens vilje, å bli og ha denne, ta mandag kveld, bare be for de syke, ha et helbredelsesmøte på mandag kveld? Kunne dere tenke dere å gjøre det? Klarer dere det? Vel, om Herren vil, så gjør vi det da. Ikke sant? Vi vil—vi vil ha bønnemøte for de syke på onsdag eller søndag kveld, eller. . . mandag kveld, og be for syke.

12 Nå, jeg håper ikke at det skaper problemer for gruppen som jeg drar tilbake med på vei tilbake til Arizona. Broder Norman, er han her noe sted? Skaper det problemer for ditt program, broder Norman, hva som helst? [Broder Gene Norman sier: “Nei.”—Red.] Broder Fred og dere andre, er det i orden? [De andre sier: “Alt i orden.”] Ser dere? Det er ok. Alt i orden.

13 Da, om Herren vil, på mandag kveld vil vi be for de syke, og setter av en kveld kun til det, bare å be for de syke. Nå, det vil ikke være flere Segl. Om Herren bare vil åpne disse Seglene, så ber vi for de syke på mandag kveld.

14 Nå, å, jeg har virkelig gledet meg enormt over dette, å tjene Herren under Disse! Har dere gledet dere over Dette, åpningen av Seglene? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

15 Nå, vi taler nå fra det Femte Segl eller. . . det Sjette Segl, mener jeg. Og det fortsetter nå videre fra det—det 12. verset i det 6. kapittelet, ned til det 17. Det er ett av de lange Seglene. Det er en god del ting som skjer her. Og nå. . .

16 For å gi en liten oppsummering av forrige kveld, som et slags lite tilbakeblikk hver gang.

17 Og, si, jeg—jeg ønsker å si noe også. I denne boksen fant jeg fire eller fem ting som er veldig viktige for meg. Jeg ble fortalt at . . . Og jeg ønsker virkelig å beklage. Er lydbåndene på? Lydbåndet er på? Jeg ønsker å beklage ovenfor mine forkynnerbrødre og til dere mennesker her. De sier, her om kvelden da jeg snakket om—om Elias, på den tiden da de var . . . Han trodde at han var den eneste som kom til å være i Bortrykkelsen, eller at han var den eneste som kom til å bli frelst. Jeg—jeg sa syv hundre i stedet for syv tusen. Stemmer det? [Forsamlingen sier: “Ja.”—Red.] Vel, jeg er virkelig lei for det, folkens. Jeg—jeg—jeg visste bedre enn det. Det var rett og slett en forsnakkelse, for jeg visste at det var syv tusen. Jeg sa det bare ikke riktig. Jeg . . . Og jeg—jeg takker dere. Og det betyr at . . . Jeg er glad for at dere følger med på hva jeg sier. Og dere forstår, da, det er . . . For det, det er—det er syv tusen.

18 Jeg fikk to eller tre beskjeder om det, som sa: “Broder Branham, jeg tror du tok feil.” Det stod: “Var det ikke syv tusen i stedet for syv hundre?”

19 Jeg tenkte: “Jeg sa vel virkelig ikke syv hundre?” Skjønner? Det, og da jeg . . . Billy . . .

20 Og da jeg, like etterpå plukket jeg opp en lapp til. Der stod det: “Broder Branham, du tok . . . Jeg tror du sa syv hundre.”

21 Og en person sa: “Broder Branham, var det en—en åndelig visjon om at—at det bare skal være et skyggebilde, og du gjør en parallell til de syv . . .?” Folk sitter helt i helspenn når en tenker på disse tingene, ser dere. Og dette er nok til at det gjør meg helt årvåken.

22 Noe skjedde i dag da dette Seglet ble åpenbart, så jeg måtte bare gå helt ut i hagen, bare gå omkring ute i hagen en liten stund. Det er sant. Det tok faktisk nesten pusten av meg. Forstår dere? Så du snakker om spenning? Å, du! Skjønner?

23 En annen ting, forstår dere, er at dere hviler på det jeg sier. Og Gud kommer til å holde meg ansvarlig for hva jeg forteller dere. Skjønner? Så jeg—jeg må være absolutt så sikker som bare sikker kan være sikker, skjønner, på disse tingene, for det er en veldig tid vi lever i. Ja.

24 Jeg tenkte på helbredelsesmøtet på mandag kveld. Vil det komme i veien for deg på noen måte, broder Neville? [Broder Neville sier: “Ikke i det hele tatt. Jeg vil være på plass her.”—Red.] Det er bra.

25 Dyrebare broder Neville! Jeg skal si dere, de—de laget bare én, tror jeg, og så mistet de malen. Det er en . . . Han har virkelig vært en—en virkelig god kamerat og venn av meg, skal jeg si dere.

26 Tabernaklet er nå bygget, og søndagsskolerommene og alt er klart og i orden her. Om noen av dere folk som bor rundt her, rundt Jeffersonville, ønsker å komme til kirken, har dere et fint sted og et sted å komme, søndagsskolerom.

27 En utmerket lærer, og broder Neville her, for den voksne klassen, og en ordentlig pastor. Jeg sier ikke det som en bukett til ham, men jeg vil heller gi ham en liten rose nå enn en hel krans etter at han er borte. Og broder—broder Neville, jeg har kjent ham siden jeg var bare en guttunge. Nå, han har ikke forandret seg i det hele tatt. Han er fremdeles Orman Neville, akkurat slik han alltid har vært.

28 Jeg husker et besøk. Han hadde til og med nåde nok til å kalle meg opp på talerstolen da han var en metodistforkynner her nede i byen. Og vi hadde en fin forsamling der nede i Clarksville, den . . . Jeg tror det blir kalt Howard Park, Harrison Avenue Methodist kirken. Jeg tror det var hvor han fant deg, der nede, søster Neville. Der nede, for hun var et med- . . .

29 Jeg kom tilbake hit, og jeg sa til menigheten her, jeg sa: “Det var . . . Det er en av de flotteste menn! Og en av disse dagene kommer jeg til å døpe ham i Herren Jesu Navn.” Det skjedde.

30 Her er han. Og nå er han min nære venn, rett ved min side. Og slik en hederlig, respektabel mann! Han har alltid stått ved meg akkurat som . . . så nær som han bare har kunnet stå. Hva enn jeg sier står han med meg og følger etter. Til og med da han først kom inn, han forstod ikke Budskapet da, men han trodde Det, og han holdt seg til Det. Det er ære, det er respekt, til en broder som det. Jeg kan ikke si nok om ham. Og må Herren nå velsigne ham. Ja vel.

31 En liten oppsummering av forrige kveld nå, i brytningen av det Femte Segl. Vi vil ikke gå helt tilbake i kveld, bare langt nok tilbake til å få med oss det—det Femte Segl.

32 Nå, vi fant ut at det var antikrist som red videre, og holdt seg oppe med tre makter. Alle gikk inn i én makt, og red den gulbleke hesten “Død” ned i en bunnløs avgrunn, til fortapelsen, hvor den kom fra. Og så ser vi at når . . .

33 Skriften sier: “Når fienden kommer inn som en flom, vil Guds Ånd reise opp en standard imot den.” Og vi så at det ble fullkomment stadfestet i Ordet forleden kveld, for det var fire livsvesener som—som svarte til de—de fire gangene denne rytteren red.

34 Og han red en forskjellig hest hver gang, en hvit hest, og så en rød hest, og en svart hest, og så en gulblek hest. Og vi fant ut om disse fargene, og hva de var og hva de gjorde. Tok det så like tilbake til tidsaldrene for menighetene, og det er nøyaktig hva den gjorde, helt fullkomment.

35 Derfor, forstår dere, når Guds Ord samstemmer så betyr det at Det er korrekt, forstår dere. Ja. Jeg tror at alt som passer sammen med Guds Ord alltid er “amen.” Skjønner?

36 Nå, som en person som sa de hadde hatt en visjon, og sa at det var. Å, de visste at Herren hadde gitt den fordi den kom med stor kraft. Vel, visjonen er kanskje helt i orden. Men hvis den ikke er med Ordet, og i motsetning til Ordet, er den ikke riktig. Skjønner?

37 Nå, det er kanskje noen mormoner-brødre eller-søstre tilstede nå. Og det er kanskje noen som får disse lydbåndene, nå. Og jeg ønsker ikke å si at...Noen av de fineste menneskene jeg og dere kunne møte, måtte være—være mormonerne; veldig fine mennesker. Og så deres—deres profet, Joseph Smith, som metodistene drepte her i Illinois, på deres reise over. Og, så da, denne—denne flotte mannen, og visjonen, jeg tviler ikke i det hele tatt på at han fikk visjonen. Jeg tror han var en oppriktig mann. Men visjonen han fikk var i motsetning til Skriften. Skjønner? Derfor måtte de ha en Mormonerbibel for—for å få det til. Skjønner?

38 Dette her er Det for meg. Dette er. Det er grunnen, bare Ordet. Det er Det. Skjønner?

39 En gang kom det en—en—en forkynner hit fra et fremmed land, og han...Og jeg så ham ute med en—en...kjørte omkring i en bil med en som ikke er...med en—en dame. Og de kom til et møte. Og jeg fant ut at de hadde kjørt i to eller tre dager, bare han og henne, i møtet, for å komme til møtet sammen. Og kvinnen hadde vært gift tre eller fire forskjellige ganger.

40 Og denne forkynneren kom gående i lobbyen på hotellet hvor jeg var, og løp bort og håndhilste på meg. Og jeg tok ham i hånden, reiste meg og snakket med ham. Jeg spurte ham, jeg sa: “Når du er ledig, kan jeg snakke med deg på rommet mitt, bare et øyeblikk?”

Han sa: “Javisst, broder Branham.”

41 Jeg tok ham med til rommet. Og jeg sa til forkynneren, jeg sa: “Pastor, sir, du er en fremmed i dette landet.” Jeg sa: “Men denne damen har litt av et navn.” Jeg sa: “Er...Og dere kommer hele veien fra *det-og-det* stedet ned til *det-og-det* stedet?”

Sa: “Ja, sir.”

42 Og jeg sa: “Er du ikke redd for at det på en måte vil... Jeg tviler ikke på deg, men tror du ikke at det vil reflektere på ditt omdømme som en forkynner? Synes du ikke at vi burde gå foran som et litt bedre eksempel enn det?”

Og han sa: “Å, denne damen er en hellig.”

43 Jeg sa: “Jeg—jeg tviler ikke på det.” Men jeg sa: “Men broder, saken er at ikke alle som ser på henne er hellig, skjønner, som ser på hva du gjør.” Og jeg sa: “Jeg tror du burde være forsiktig. Det er bare fra en broder til en annen.” Og han sa. . . Jeg sa: “Damen har vært gift fire eller fem ganger nå.”

Og han sa: “Ja, jeg vet det.” Sa: “Du vet, jeg—jeg. . .”

44 Jeg sa: “Du forkynner ikke det i din menighet hjemme, gjør du, vel det?”

45 Han svarte: “Nei. Men”, sa: “Du vet, jeg hadde en visjon om det, broder Branham.”

Jeg sa: “Vel, det er fint.” Jeg sa. . .

46 Han sa: “Har du noe imot det?” Sa: “Jeg tror jeg kan korrigere deg litt i din lære angående det.”

47 Og jeg sa: “Ja vel.” Og han. . . Jeg sa: “Jeg—jeg—jeg ville satt pris på å få vite det, sir.”

48 Og han sa: “Vel”, sa: “du vet, i denne visjonen”, han sa: “jeg sov.”

Og jeg sa: “Ja.” Jeg så da at det var en drøm. Skjønner?

49 Og han sa: “Min—min kone”, sa: “hun hadde levd sammen med en annen mann”, og sa: “og vært utro mot meg.” Og sa: “Så kom hun til meg, og hun sa til meg: ‘Åh, kjære, tilgi meg, tilgi meg!’ Sa: ‘Jeg—jeg—jeg—jeg er lei for at jeg gjorde det. Jeg vil være tro fra nå av.’” Sa: “Selvsagt, jeg elsket henne så høyt at jeg bare tilga henne, sa, ‘Ja vel.’” Og sa: “Da. . .”

50 Og sa: “Vet du hva? Da fikk jeg tydingen av denne visjonen.” Sa: “Det var kvinnen.” Sa: “Javisst, hun har vært gift, og—og så videre, og alle disse gangene.” Og sa at: “Det er helt i orden for henne å gifte seg, fordi Herren elsker henne så høyt. Hun kan gifte seg så mange ganger hun vil, så lenge. . .”

51 Jeg sa: “Visjonen din var veldig fin, men den er langt utenfor den opptråkkede Stien her.” Jeg sa: “Det er—det er feil, ser du. Du skulle ikke gjøre det.” Så det. . . Skjønner?

52 Men når du ser at Skriften samstemmer med Skriften og danner en kontinuerlig sammenheng når de kommer sammen. Skriftstedene, hvor Dette her stopper opp her, så kommer Det neste og samstemmer, og tegner opp hele bildet.

53 Omtrent som å sette sammen et puslespill. Du finner biten som passer inn. Det er ikke noe annet som kan passe inn. Da får du bildet frem.

54 Og det er bare Én som kan gjøre det, det er Lammet, så vi ser hen til Ham.

55 Men vi ser at når disse, denne rytteren, han var én rytter som red disse hestene. Og så fulgte vi ham helt tilbake, så hva han gjorde og alt mulig, og fant ut, tilbake i menighetstidene, at det er nøyaktig hva han gjorde.

56 Når han så dro ut på et bestemt dyr og gjorde en bestemt ting, ser vi at en ble sendt for å kjempe mot det han gjorde.

57 En ble sendt for den første tidsalderen, av lam . . . av løven. Det var Ordet, selvsagt, Kristus.

58 Så fulgte oxen, i tiden for den mørke tidsalderen, da—da kirken hadde organisert seg og tatt imot dogmer i stedet for Ordet.

59 Og husk, hele tingen er basert på to ting: en, en antikrist; den andre, på Kristus.

60 Det er fremdeles den samme tingen i dag. Det er ingen halvveis kristne. Det er ingen full-edru mann; ingen svarte-hvite fugler; nei, nei; ingen synder-hellige. Nei. Du er enten en synder eller en hellig. Skjønner? Det er bare ikke noe imellom. Du er enten født på ny eller du er ikke født på ny. Enten er du fylt av den Hellige Ånd eller så er du ikke fylt av den Hellige Ånd. Uansett hvor mange følelser du hadde, hvis du ikke er fylt av den Hellige Ånd, er du ikke fylt av Den. Skjønner? Og om du har blitt fylt av Den vil livet ditt vise det, går helt opp til Den. Skjønner? Ingen trenger å fortelle noen om det. De ser det, skjønner, for Den er et Segl.

61 Nå, og vi ser hvordan disse dyrene red hver gang. En ble sendt ut i sin tjeneste i politisk makt og forente religiøse makter og—og politiske makter sammen. Vi fant ut at Gud sendte ut Sin makt for å kjempe imot den. Vi går like tilbake og ser hva menighetstiden var, og så tilbake; og der var den, akkurat på den måten.

62 Så ser vi at en annen tidsalder kom inn, og fienden sendte ut antikristen i religionens navn, i Kristi Navn, i Kirkens navn. Javisst. Dro ut i Kirkens navn, til og med. “Det var den virkelige Kirken”, sa han. Skjønner?

Antikrist er ikke Russland. Antikrist er ikke det.

63 Antikrist er så nærme ekte Kristendom at Bibelen sa at “Den ville forføre alle som ikke var forutbestemt”. Det stemmer. Bibelen sier at “I de siste dager, alle som ikke var forutbestemte, de Utvalgte.” Den sier: “De Utvalgte!” Nå, hvem som helst, ta det ordet og slå opp ordet i forklaringen i marginen, så ser du hva det betyr. Det står: “De utvalgte, forutbestemte.” Skjønner? “Det vil forføre alle dem som ikke hadde sine navn i Livets Bok hos Lammet fra verdens grunnvoll av.”

64 Da Lammet ble slaktet, ble navnene skrevet i Boken. Han står i det Hellige Sted i kveld, i Herligheten, som en Mellommann, og går i forbønn for hver og en av disse sjelene hvis navn er i den Boken. Og ingen andre enn Han kjenner det navnet. Det er Han som har Boken i Sin hånd, og Han vet. Når den siste kommer inn, da er Hans dager som mellommann over.

Da går Han ut for å kreve det Han har gått i mellom for. Han gjør gjerningen som Slektningsgjenløser nå; og går ut for å ta imot Sine Egne. Å, du!

⁶⁵ Det burde få enhver kristen til—til å ransake seg selv, og holde sine hender innfor Gud, og si: “Rens meg, O Herre! Se inn i mitt liv, og—og la meg—la meg se hvor min dårlige side er. La meg få det ut av veien, veldig fort.” “For om den rettferdige knapt blir frelst, hvor vil synderen og den ugudelige være?” Det er tid for å ransake seg selv.

⁶⁶ Og om du ønsker å plassere det, og ønsker å . . . og gi dette Ordet. (Nå, jeg ønsker ikke å, å stille meg et spørsmål om dette, for det får meg rett over på et annet; jeg mener, når dere skriver ned spørsmålene deres. Jeg tenker at spørsmålene er kommet inn, uansett.) Dette er den undersøkende doms tid. Det stemmer. Nå, vi vil komme inn på det i—i Trompetene når vi kommer til det, når Herren måtte bringe det tilveie, eller Skålene, og vi vil få vite mer om denne undersøkende dom, som er like før Veropene gikk ut. Og—og vi ser at det er sant. Og de tre Englene som slo jorden i det de ropte, vet dere: “Ve! Ve! Ve over innbyggerne på jorden!”

Og vi lever i en veldig tid, en tid som . . .

⁶⁷ Dere forstår, disse tingene som vi er i nå, som vi studerer akkurat nå, er etter at Menigheten har dratt avgårde, skjønner, disse tingene i Trengselstiden. Og jeg tror det burde bli virkelig forankret i enhver troendes hjerte at denne Menigheten ikke vil gå gjennom en Trengselstid. Du kan ikke plassere, ingen steder, Menigheten i Trengselen. Jeg . . . Du kan plassere menigheten der, men ikke Bruden. Skjønner, Bruden har gått videre.

⁶⁸ For dere skjønner, Hun, Hun har ikke én synd, ikke én ting imot Seg. Guds nåde har dekket Henne helt til. Og blekemiddelet har tatt hver eneste synd så langt bort at den ikke en gang kan huskes; ikke noe annet enn renhet, fullkommen i Guds Nærvær. Å, det burde få Bruden til å gå ned på Sine knær og rope ut til Gud!

⁶⁹ Jeg tenker på en liten fortelling; om jeg ikke tar for mye av tiden deres nå, i denne innledningen. Jeg er . . . Jeg—jeg gjør dette av en hensikt, for å føle, inntil jeg føler at Ånden er slik at vi kan starte.

⁷⁰ Dette er en—dette er en hellig ting. Skjønner? Det er, skjønner dere, hvem kjenner til de tingene der? Ingen andre enn Gud. Og de skal ikke bli åpenbart, og det er bevist i Bibelen at de ikke ville bli åpenbart før i vår tid. Det er helt riktig. Skjønner? De ble—de ble gjettet på; men nå kommer vi til å få det helt nøyaktig, Sannheten, stadfestet Sannhet. Skjønner? Følg med.

71 Nå, det var en—en liten jente i Vesten, og hun hadde—hun hadde blitt forelsket i en. . . En mann hadde blitt forelsket i henne. Som innkjøper av kveg, kom ut dit på vegne av Armour Company. Og—og de hadde en—en stor. . .

72 Sjefen kom en dag, sjefens sønn fra Chicago, og de hadde selvsagt på seg vanlige westernklær. Jentene der, de pyntet seg med klær; hver av dem skulle få tak i denne gutten, javisst, dere vet, for det var sjefens gutt. Så de tok på seg sine westernklær.

73 Og—og de gjør det borte i Vesten. De kom nettopp gjennom en av de episodene. Og broder Maguire, jeg tror han er her nå, de tok ham nede i byen da han ikke hadde westernklærne sine på, og de kastet ham i—i fengselet. Og de førte han frem for en uautorisert domstol og fikk ham til å betale for det, og de fikk ham til å gå og kjøpe westernklær. Og jeg har sett alle de som går omkring med våpen omtrent så lange, som henger på dem. De oppfører seg helt som innfødte der borte. De prøver å leve i noe fra en svunnen tid, som er forbi. Skjønner?

74 Og så, i Kentucky prøver dere å leve i en svunnen tid fra østlige strøk her, fremdeles tilbake i Renfro Valley og slikt. Dere liker å gå tilbake til gamle dager. Det er noe som forårsaker det.

75 Men når det kommer til å gå tilbake til det opprinnelige Evangeliet, så vil dere ikke gjøre det. Dere vil ha noe moderne, skjønner dere. Det viser at, skjønner, dere—dere. . . det er en. . .

76 Og hva får en mann til å—å gjøre urett? Hva får ham til å drikke og holde på, eller en kvinne til å gjøre urett? Det er fordi hun prøver å. . . Det er noe i henne som tørster. Det er noe i ham som tørster. Og de prøver å slukke denne hellige tørsten med verdens ting. Når Gud burde være den som slukker den. Han skapte deg på den måten, til å tørste. Det er grunnen til at du tørster etter noe. Gud laget deg slik, så du skulle vende denne hellige tørsten mot Ham. Skjønner? Men når du prøver å slukke denne tørsten. . . Hvordan våger noen å gjøre det! Du har ingen rett til å gjøre det, å prøve å slukke denne hellige tørsten hvor du tørster etter noe, og så, og du vender den inn mot verden, forsøker å tilfredsstille den med verden. Du kan ikke gjøre det. Det er bare én ting som vil fylle den, og det er Gud. Og Han gjorde deg slik.

77 Så disse—disse unge jentene satte i gang et—et ordentlig western-opplegg for denne gutten da han—han kom ut. Og hver og en av dem var sikker på at de kom til å få denne gutten.

78 Det var en liten kusine der på ranchen, og hun var foreldreløs, så hun gjorde alt arbeidet for dem. For de måtte holde fingerneglene sine i orden, vet dere, og de kunne ikke ta oppvasken på grunn av hendene og slikt. Og hun gjorde alt det virkelig tunge arbeidet.

79 Og, endelig, da gutten kom, dro de ut og hentet ham i en hestevogn i gammel westernstil. Og de kom inn mens de skjøt med sine våpen og holdt på, vet dere, og holdt det gående. Og

den kvelden hadde de en stor dansefest der ute, på den—på den gammeldagse måten, og alle rancheierne rundt omkring kom inn og danset, og så videre. Og før du visste ordet av det, vel, dette holdt på, og festen varte i to eller tre dager.

⁸⁰ Så, en kveld gikk denne gutten utenfor, til . . . fra stedet, bare for å hvile seg litt fra dansen, og komme unna disse jentene. Og han fikk tilfeldigvis øye på noen som gikk nedover mot innhegningen. Der gikk en liten jente med et litt fillete utseende. Og hun hadde en balje full av vann, hun vasket opp. Og han tenkte: “Jeg har aldri sett henne før. Jeg lurer på hvor hun kommer fra?” Så han bestemte seg da for å gå rundt langs cowboynes arbeidsbrakke, og gå ned dit og komme tilbake ved siden av innhegningen, og møte henne.

⁸¹ Hun var barføtt. Hun stanset. Hun holdt hodet sitt bøyd. Hun så hvem det var, og hun var veldig beskjeden. Hun visste hvem denne store personen var. Og hun var bare kusinen til disse andre jentene. Faren deres var formann i denne store Armour-virksomheten, så de holdt . . . Hun bare så ned. Hun skammet seg over å være barføtt.

⁸² Han sa: “Hva heter du?” Hun fortalte ham. Sa: “Hvorfor er du ikke der ute med de . . . hvor de andre er?” Og hun unnskyldte seg på en måte.

⁸³ Så neste kveld så han etter henne igjen. Til slutt . . . Han satt der ute. Og alle de andre holdt på, med sine ting. Han—han satt på gjerdet til innhegningen og ventet på at hun skulle komme for å slå ut vaskevannet. Og han betraktet henne. Og han sa til henne, han sa: “Vet du hvorfor jeg egentlig er her?”

Hun sa: “Nei sir, det gjør jeg ikke.”

⁸⁴ Sa: “Min grunn for å være her er å finne en kone.” Han sa: “Jeg ser en karakter i deg som de andre ikke har.” Jeg tenkte på Menigheten, skjønner dere. Sa: “Vil du gifte deg med meg?”

Hun sa: “Meg? Meg? Jeg—jeg klarer ikke å forestille meg noe slikt, meg.”

⁸⁵ Ser dere, det er toppsjefens sønn. Han eide alle selskapene og ranchene i landet der, og alt mulig, forstår dere. Sa, sa: “Ja.” Sa: “Jeg—jeg klarte ikke å finne en i Chicago. Jeg—jeg vil ha en sann hustru. Jeg ønsker en hustru med karakter. Og det jeg leter etter, det ser jeg i deg.” Sa: “Vil du gifte deg med meg?”

Hun sa: “Vel . . .” Det gjorde henne paff. Og hun sa: “Ja.”

⁸⁶ Og han sa: “Vel . . .” Fortalte henne at han ville komme tilbake. Sa: “Nå, bare gjør deg klar, og ett år fra i dag vil jeg være tilbake. Vel . . . Og jeg vil hente deg, og jeg vil ta deg bort herfra. Du vil ikke behøve å arbeide på denne måten lenger. Jeg vil ta deg. Og jeg vil dra til Chicago, og jeg vil bygge et hjem til deg som du aldri har sett maken til.”

87 Hun sa: “Jeg har ikke, aldri—aldri hatt et hjem. Jeg er foreldreløs”, sa hun.

88 Han sa: “Jeg skal bygge et hjem til deg, et virkelig et.” Sa: “Jeg kommer tilbake.”

89 Han holdt seg informert om henne, hele tiden, gjennom året. Hun jobbet alt hun kunne for å spare nok penger med sin ene dollar om dagen, eller hva enn hun fikk i matpenger, så hun kunne kjøpe seg en brudekjole. Fullkomment bilde på Menigheten! Ser dere? Ser dere? Hun gjorde sine klær klare.

90 Og, dere vet, da hun viste frem bryllupskledningen, sa hennes—hennes kusiner: “Vel, du din stakkars, tåpelige unge. Tror du virkelig at en mann som det vil ha noe med deg å gjøre?”

91 Hun sa: “Men han lovet meg.” Amen. Sa: “Han har lovet.” Sa: “Jeg tror hans ord.”

92 “Åh, han gjorde bare narr av deg.” Sa: “Hvis han ville hatt noen, ville han valgt en av de der.”

93 “Ja”, sa: “men han lovet meg. Jeg venter på det.” Amen. Det gjør jeg også.

94 Så, det ble senere og senere. Til slutt kom dagen og det bestemte tidspunktet han skulle være der på, så hun tok på seg kjolen sin. Og hun hadde ikke en gang hørt fra ham. Men hun visste at han ville være der, så hun kledde seg i sine bryllupsklær, gjorde tingene klart.

95 Vel, da lo de virkelig av henne. For toppsjefen hadde sendt opp til—til formannen, eller—eller å . . . Ingen av jentene hadde hørt noe om det, så det var bare en mystisk ting for dem. Slik er det også. Det er det sannelig.

96 Men denne jenta, med alt dette imot seg, på grunnlag av hans ord om at han ville komme tilbake for å hente henne.

97 Så, de begynte å le. Og la hendene omkring hverandre og danset rundt henne. Sa: “Ha!” Lo, vet dere, slik som det, sa: “Stakkars lille dumme unge!”

98 Hun bare stod der, og rødmet ikke det grann. Hun holdt blomstene sine. Og bryllupsklærne hennes var klare; hun hadde strevd, vet dere. “Hans Brud har gjort Seg selv klar.” Skjønner? Hun holdt blomstene sine, og ventet.

99 De sa: “Nå, jeg sa til deg at det var feil. Skjønner du, han kommer ikke.”

Sa: “Jeg har fem minutter til.” Sa: “Han vil være her.”

Å, de bare lo!

100 Og akkurat på slaget da den gamle klokken hadde tikkert fem minutter til, hørte de hestene galoppere og sanden som rullet under hjulene. Den gamle vogna stanset.

¹⁰¹ Hun smatt ut mellom dem, og ut døra. Og han hoppet ut av vogna, og hun kastet seg i armene hans. Han sa: "Alt er over nå, kjære." Lot sine små kusine-kirkesamfunn bli sittende igjen der og se på. Hun—hun dro til Chicago, til sitt hjem.

¹⁰² Jeg vet om at annet stort løfte som det, også, fremdeles. "Jeg har gått for å berede et sted for dere; kommer tilbake for å hente dere." De sier kanskje at vi er gale. Men broder, for meg, akkurat nå, og disse Seglene som brytes slik som dette, under denne overnaturlige tingen, jeg kan nesten høre lyden, som denne tidens klokke tikker avgårde inn i Evigheten der. Jeg kan nesten se denne Engelen som står der og sier, på slutten av denne syvende engels Budskap: "Tid skal ikke være lenger." Denne lille, lojale Bruden vil fly avsted inn i Jesu armer en av disse dager, bli tatt til Faderens Hus. La oss tenke på disse tingene mens vi går videre nå.

¹⁰³ Legg merke til løvens tjeneste, Ordet; oksen, arbeidet og offeret; reformatorenes kløkt; og ørnetidsalderen som kommer inn, som skal åpenbare og plukke opp disse tingene og vise dem.

¹⁰⁴ Nå, vi fant ut, i forrige kvelds møte, også, det store mysteriet som åpnet med dette Seglet, som var fullstendig i motsetning til min tidligere forståelse. Da jeg bare antok at den var riktig, jeg lot alltid disse sjelene under alteret var de første kristne martyrene. Men vi fant ut, forrige kveld da Herren Gud brøt det Seglet for oss, at det er absolutt umulig. Det var ikke dem. De hadde gått videre til Herligheten, like over til den andre siden, og der var de. Vi fant ut at de var jøder som ville komme opp i tiden da den . . .

¹⁰⁵ Fra når de hundre og førti-fire tusen blir kalt nå, som vi kommer inn i i kveld og i morgen. Og—og mellom det Sjette og Syvende Segl blir de hundre og førti-fire tusen kalt.

¹⁰⁶ Og så ser vi at de var martyrer som hadde blitt drept, og ennå ikke hadde blitt . . . Hadde hvite klær på, men navnene deres hadde stått i Livets Bok hos Lammet. Og de ble gitt hvite klær, hver og en av dem. Og vi tok det. Og jeg tror ikke at det er noen andre i verden enn den gruppen av jødene som har gått gjennom en før-trengselstid. I løpet av siste krigstid ble . . . de har . . . De ble hatet av alle. Og Eichmann drepte millioner av dem i Tyskland. Dere hørte rettsaken nylig. Millioner av uskyldige mennesker drept, jøder, bare fordi de var jøder; ingen annen grunn.

¹⁰⁷ Bibelen sier her at: "De ble drept for sitt vitnesbyrd om Gud, for Guds Ords skyld, og for vitnesbyrdet de hadde." Vi ser nå at Bruden var Guds Ord og Jesu Kristi vitnesbyrd. Disse hadde ikke noe vitnesbyrd om Jesus Kristus.

¹⁰⁸ Og vi ser at Bibelen sier at: "Hele Israel, det forutbestemte Israel, vil bli frelst", Romerne 11. Nå, vi vet det. Og der så vi disse sjelene.

¹⁰⁹ Se nå hvor nære. Hvorfor kunne ikke dette skje tidligere? Fordi det ikke hadde skjedd før. Nå kan dere se det, skjønner dere. Skjønner, den store Hellige Ånd, så disse tingene komme ned gjennom tidsaldrene og tidene. Og nå blir det åpenbart, og så ser du der og ser at det er Sannheten. Der er hvor det er.

¹¹⁰ Nå, det var—det var martyrene i trengselen, eller Eichmanns før-trengsel. Nå, de er kun et forbilde på martyrene blant de hundre og førti-fire tusen, som vi går inn i, mellom det Sjette og Syvende Segl. Skjønner?

¹¹¹ Og det Syvende Segl er bare én ting, det er alt, og dette: “Det var stille i Himmelen i omkring en halv time.” Og det er bare Gud som kan åpenbare det nå. Det er ikke en gang symbolisert noe sted. Det er i morgen kveld. Be for meg. Skjønner?

¹¹² Nå, vi legger nå merke til, som vi går inn i det Sjette Segl. Må den Himmelske Far nå hjelpe oss som vi nå gjør oss klare for dette Sjette Segl. Nå, dette 12. verset i det 6. kapitlet.

Jeg så da han åpnet det sjette seglet, og se, det ble et stort jordskjelv. Og solen ble svart som sekkestrie av hår, og månen ble som blod.

Og stjernene på himmelen falt ned på jorden, som et fikentre som kaster sine siste fikener når det blir rystet av en kraftig vind.

Så trakk himlene seg sammen som når den blir rullet sammen, og hvert fjell og hver øy ble flyttet fra sitt sted.

Og kongene på jorden, de store menn, de rike menn, hærførerne, og de mektige menn, hver trelle og hver fri mann gjemte de seg i hulene og i klippene i fjellene.

¹¹³ La dere merke til det? Se på dem, “mektige menn”, skjønner. Hva hadde de gjort? “De hadde mottatt vredesvinen fra skjøgens horeliv.” Skjønner? Det er nøyaktig den samme klassen som drakk av hennes vin. Skjønner?

Og de sier til fjellene og klippene: “Fall over oss og skjul oss for hans åsyn som sitter på tronen, og for Lammets vrede!”

For hans vredes store dag er kommet, og hvem kan da bestå?”

¹¹⁴ Hvilken introduksjon til...Se, rytteren er nå, rytterens dyr, og Livsvesenene som svarer har opphørt. Så tok vi opp, vi ser martyrene under Tronen. Dette nå, fra tiden, disse martyrene er de sanne ortodokse jødene som døde i kristen tro... eller i—i religiøs tro, for de kunne ikke være kristne.

¹¹⁵ Husk, Gud forblindet øynene deres. Og de kommer til å være forblindet i lang tid, inntil Hedningemenigheten er tatt ut av veien. For Gud arbeider ikke med disse to folkene på samme tid, fordi det er helt i motsetning til Hans Ord.

116 Husk, Han henvender Seg til Israel som en nasjon, alltid. Det er nasjonen Israel.

117 Hedningene, som individer: "Folk tatt fra Hedningene." Og det måtte, Hedningene måtte bli. . . bestå av mennesker fra hele verden, så nå og da kommer det en jøde inn i det. Skjønner? Slik som—som arabere og irske og indere, og alle andre, denne Brudebuketten består av mennesker fra hele verden. Skjønner?

118 Men nå, når det så gjelder å handle med Israel, i denne siste delen av den syttiende uke handler Han med dem som en nasjon, hedningene er ferdige. Timen kommer snart, og kan like gjerne komme i denne—denne kveld, når Gud vil snu Seg helt bort fra hedningene. Ja visst! Han sa det. "De skal trampe ned Jerusalems murer inntil hedningenes tidsalder er avsluttet, tiden er over." Ja visst!

119 Og da: "La ham som er uren forbli uren; la ham som er rettferdig forbli rettferdig." Skjønner?

120 Det er ikke mer Blod på tronen i—i—i hellig-...i helligdommen, i det hele tatt. Det er ikke mer Blod på alteret. Offeret har blitt tatt bort, og det er ikke annet enn røyk og lynglimt og dom der inne. Og det er nøyaktig hva som har blitt tømt ut her i kveld. Se, Lammet har forlatt. . . Sin mellommannstjeneste. Mellommannstjenesten har blitt fullført, fra der på Tronen. Og Offeret, og vi har fått frem et fullkomment forbilde av Ham, Slektningegjenløseren, det blodige Lammet som steg frem. Et Lam som hadde blitt slaktet, et blodig Ett, blitt drept, slått, steg frem og tok Boken ut av hånden Hans. Det er, dagene er over. Nå kommer Han for å kreve tilbake det Han har gjenløst. Amen! Det bare sender noe igjennom meg!

121 Vi ser nå at Johannes sa: "Jeg så da Han åpnet det Sjette Seglet, ble det et stort jordskjelv", da ble hele naturen forstyrret. Skjønner?

122 Gud har gjort store ting, slik som å helbrede de syke og åpne de blindes øyne og gjøre store gjerninger.

123 Men vi finner ut her at naturen begynte å skjelve, ja, hele naturen. Se hva som skjedde: "Jordskjelvet; sola ble svart og månen ville ikke gi fra seg lys; og stjernene rystet og falt." Og, vel, alt skjedde, ser dere, akkurat på tidspunktet for åpningen av dette Sjette Seglet. Det er når det skjer, like etter at disse martyrene blir presentert, ser dere. Martyrene hadde blitt avsluttet.

124 Dere ser nå at vi er nærme den tiden nå. Vi kunne være når som helst, ser dere, fordi Menigheten er omtrent klar til å fly avsted. Men husk, når disse tingene skjer vil ikke Bruden være her. Bare husk, Bruden er borte, Hun trenger ikke å gå gjennom noe av det. Dette er en Trengselstid, en renselse av

menigheten; den er lagt på henne for at hun skal gå gjennom den, ikke Bruden. Han tar Sin elskede bort derfra. Ja visst! Hun, har gjenløst Henne. Ser dere, det er en slags. . . Det er Hans Egen utvelgelse, Hans Eget valg, slik enhver mann tar ut sin brud. Skjøpper? Nå, jordskjelvet. . .

¹²⁵ La oss sammenligne Skriftsteder nå. Jeg—jeg ønsker. . . Har dere papir og blyant med dere? Jeg vil at dere skal gjøre noe for meg. Dere som ønsker å skrive, skriv dette, det vil si, med mindre dere har tenkt til å ta med dere lydbandet. Nå, vi. . . Jeg vil at dere skal lese med meg, mens dere gjør det.

¹²⁶ Sammenligne Skriftsteder om denne store hendelsen, så vi vil se at denne store hemmeligheten, eller mysteriet, som var under det Sjette Segl i Gjenløsningens Bok. Husk nå, dette er skjulte mysterier. Og de seks Seglene, alle sammen er én stor Bok, bare seks bokruller rullet sammen, og den ruller ut hele Gjenløsningens Bok. Det er hvordan hele jorden ble gjenløst.

¹²⁷ Det er grunnen til at Johannes gråt, for hvis ingen fikk tak i den Boken var hele skaperverket, alt sammen, borte. Hun ville rett og slett vende tilbake til—til—til atomer og molekyler, og så videre, og kosmisk lys, og ikke en gang være et skaperverk, person, ingen ting annet. Før Adam mistet rettighetene til den Boken. Han gav avkall på den da han lyttet til sin kone, og hun lyttet til satans resonnering i stedet for Guds Ord. Skjøpper? Den ble gjort avkall på.

¹²⁸ Da kunne den ikke gå tilbake til satans skitne hender, som fristet henne bort fra veien, så derfor gikk den tilbake til sin opprinnelige eier, slik ethvert tinglyst skjøte ville gjøre, ser dere. Går rett tilbake til dens opprinnelige eier, og det var Gud, Skaperen, Som laget det. Og Han holder det.

¹²⁹ Og det er en pris, og det er gjenløsning. Det er en pris for gjenløsning, og det var ingen som kunne gjøre det. Så Han sa, laget Sine lover, Sine Egne lover for en Slektningsgjenløser. Da de ikke kunne finne noen. Ethvert menneske var født ved sex, født etter seksuelt begjær; det var i den opprinnelige synd, satan og Eva, så det kunne ikke gjøre det. Det er ingen ting i det. Ingen hellig pave, prest, doktor i teologi, hvem det måtte være, ingen var verdig. Og det kunne ikke være en Engel, fordi det måtte være en Slektning. Det måtte være et menneske.

¹³⁰ Da ble Gud selv en Slektning ved å ta på seg en menneskekropp gjennom jomfrufødselen. Og Han utgytte Sitt Blod. Det var ikke en jødes blod. Det var ikke en hednings blod. Det var Guds Blod. Skjøpper? Bibelen sier: "Vi er frelst gjennom Guds Blod."

¹³¹ Barnet tar farens blod. Vi vet det. Noe i hannkjønnet produserer hemoglobinet. Så vi ser, slik høna legger egget; hun kan legge et egg, men hvis hanen eller maken ikke har

vært sammen med henne, vil det ikke klekkes ut. Det er ikke befruktet. Kvinnen er bare inkubatoren som bærer egget. Men egget kommer. . . Kimen kommer fra mannen.

¹³² Og i dette tilfellet var mannen Gud Selv. Det er hvordan jeg sier, hvordan opp er ned, og—og stort er lite. Gud var så stor at Han ble, til og med dannet Seg Selv i en slik bitteliten ting, til en bitteliten kime i en jomfrus morsliv. Og rundt der utviklet Han cellene og Blodet. Og ble født og oppdratt på jorden. Og fra den slags begynnelse, ubesmittet, ikke noe seksuelt begjær i det i det hele tatt.

¹³³ Og så gav Han dette Blodet, fordi Han ble en slektning av oss. Og Han var Slektningsgjenløseren. Og Han utgytte dette Blodet frivillig. Han måtte ikke ha gjort det. Han gav Det frivillig, for å gjenløse.

¹³⁴ Så går Han opp på Guds alter, og venter der, mens Gud holder Gjenløsningens Bok i Sine hender. Og det blodige Lammet står på offeralteret. Der er Lammet, for å gjenløse, gå i mellom.

¹³⁵ Så hvordan våger noen å si at Maria eller Josef eller noen annen dødelig kunne være en—en mellommann! Du kan ikke gå i mellom med mindre det er Blod der. Ja visst. “Det er én Mellommann mellom Gud og mennesket, og det er Kristus Jesus.” Det er hva Skriften sier. Der står Han, og inntil den siste sjel har blitt gjenløst; og da kommer Han frem for å kreve det Han har gjenløst. Å, hvilken—hvilken vidunderlig Far Han er!

¹³⁶ Husk nå, nå, jeg har alltid forkynt at: “Ved to eller tre vitners ord skal enhver sak stå fast.” Og, Skriften, akkurat som at du ikke kan ta ett Skriftsted og bevise noe, med mindre noe annet støtter opp om det. Skjønner?

¹³⁷ Ser du, jeg kan ta et Skriftsted og si: “Judas gikk og hengte seg”, ta et annet og si: “Gå du og gjør likedan.” Skjønner? Men, du ser, det passer ikke inn med resten av Det.

¹³⁸ Og jeg tenkte, under dette Sjette Segl, når den Hellige Ånd brøt Det fram, og jeg så hva det var, da tenkte jeg at det ville være en fin ting å gi klassen noe som var litt annerledes i kveld. Skjønner? For det kan kanskje være trettende å bare høre på at jeg snakker hele tiden, så jeg tenkte vi skulle gjøre noe annet.

¹³⁹ Se her nå. Denne store hendelsen var forseglet under mysteriets Bok, av gjenløsningen. Nå har Lammet Den i Sin hånd og skal bryte Den.

¹⁴⁰ La oss nå se i Matteus det 24. kapittel, Lammet Selv taler. Nå, alle vet at Kristus er Forfatteren av hele Boken, når det skal være sagt. Men dette er Hans—Hans tale her, eller Hans—Hans preken til folket, Ja vel, til jødene.

¹⁴¹ Nå, jeg vil at du skal holde Boken din slik som *dette*, Matteus 24 og Åpenbaringen 6, slik som *dette*. [Broder Branham holder Bibelen sin åpen i disse to kapitlene—Red.] Og la oss sammenligne noe her, bare en liten stund.

¹⁴² Nå, se på dette nå, og du kan se akkurat hvordan—hvordan det er. Skjønner, hva Lammet viser *her*, nøyaktig i symboler, hva Han sa over *her* i Ordet. Gjør det helt nøyaktig, så det gjør det riktig. Nå, det er—det er alt man kan si om det. Her er . . . *Her* er en, Han snakker om det, og *her* er hvor det skjedde. Skjønner? Det er bare fullkommen stadfestelse.

¹⁴³ Nå, la oss nå se på det 24. kapitlet i Matteus, og Åpenbaringen 6, og sammenligne det 24. kapitlet i Matteus. Vi vet alle at det er kapitlet som enhver lærd, enhver person går til, for—for å snakke om Trengselstiden. Det kommer ut av Matteus det 24. kapittel. Og la oss nå . . . Hvis det er tilfelle, nå vi . . . For, vi vet at dette Sjette Seglet er Domsseglet. Det er Domsseglet, akkurat hva Det er.

¹⁴⁴ Nå, ser dere, vi har sett antikristen ri. Sett Menigheten dra; nå er Den ferdig, går opp. Så ser vi martyrene av disse jødene der tilbake, under alteret. Nå, her er dommen som bryter frem over folket som er . . .

¹⁴⁵ Ut av denne Trengselsdommen vil de hundre og førti-fire tusen gjenløste jødene komme. Jeg vil bevise for dere at de er jøder, og ikke hedninger. De har ingen ting med Bruden å gjøre, ikke en ting. Bruden, vi har sett at Bruden er borte. Du kan ikke plassere det noe annet sted; kommer ikke tilbake igjen før det 19. kapitlet i hendelsenes Bok.

¹⁴⁶ Legg merke til dette, for det Sjette Segl er Ordets Domssegl.

¹⁴⁷ Nå, her, la oss begynne nå, og la oss lese Matteus det 24. kapittel. Jeg ønsker nå å bare gi noe til dere her, som jeg har funnet frem, å finne. Nå, Matteus, fra 1. til 3., vel, er hvor vi først vil lese fra.

Deretter gikk Jesus ut og bort fra templet, og disiplene hans kom opp for å vise ham templets bygning.

Og han sa til dem: Ser dere ikke alt dette? Sannelig sier Jeg dere: Her skal ikke én . . . bli stein tilbake på stein, som ikke skal bli revet ned.

Nå, og (3. verset) da han satt på . . . Oljeberget, kom disiplene til ham, mens de var alene, sa de: Si oss: Når skal disse ting skje? . . . hva skal tegnet på ditt komme være og på verdens ende?

¹⁴⁸ Nå, la oss stoppe der. Disse tre versene fant faktisk sted på tirsdag ettermiddag, den fjerde april, år 30 etter Kristus.

Og de to første versene fant sted på ettermiddagen på den . . . den fjerde april, i år 30 etter Kristus. Og det 3. verset fant sted tirsdag kveld den samme dagen. Forstår dere?

¹⁴⁹ De kom til tempelet, og de spurte Ham om disse tingene. “Hva med *dette*? Og hva med *dette*? Se på dette store tempelet! Er det ikke vidunderlig?”

Han sa: “Her skal ikke levnes sten på sten.”

¹⁵⁰ Så gikk Han opp på fjellet og satte seg ned, skjønner. Det der, der begynner Han; det er på ettermiddagen. Og da de gjorde, de spurte Ham der oppe, sa: “Vi ønsker å vite om noen ting.”

¹⁵¹ Legg merke til dette, her er—her er tre spørsmål som blir stilt av jødene, disippelen Hans. Tre spørsmål blir stilt. Se nå. “Hva”, først, først: “Hva . . . Når skal dette skje, når, ‘Her skal ikke levnes sten på sten?’ “Hva skal tegnet på Ditt Komme være?”, det andre spørsmålet. “Og på verdens ende?” Ser dere det? Det er tre spørsmål.

¹⁵² Nå, det er der mange mennesker tar feil. De anvender disse tingene her på en tidsalder da, når, dere forstår, Han svarer på tre spørsmål. De . . .

¹⁵³ Se nå hvor—hvor vakkert det er, 3. verset, ser dere, det siste utsagnet der i det 3. verset. “Og hva skal være . . .” Først kalte de Ham til Oljeberget her, mens de var alene. “Si oss, når skal dette skje?”, spørsmål nummer en. “Hva skal tegnet på Ditt Komme være?”, spørsmål nummer to. “Og på verdens ende?”, spørsmål nummer tre. Skjønner? Det er tre forskjellige spørsmål som blir stilt. Nå, nå vil jeg at dere skal bla videre og se hvordan Jesus her forteller dem om disse tingene.

¹⁵⁴ Å, det er så vakkert! Jeg . . . Får meg bare til å . . . Jeg—jeg—jeg får denne . . . Hva var ordet vi brukte her om kvelden? [Forsamlingen sier: “Stimulans.”—Red.] Stimulans fra åpenbaring! Følg med.

¹⁵⁵ La oss nå slå opp i det Første Segl av Seglene i denne Boken, og sammenligne dette Første Seglet med dette første spørsmålet.

¹⁵⁶ Og hvert spørsmål, sammenligne det hele veien, og se om det ikke går hånd i hånd, akkurat slik vi har gjort i alle disse andre som har åpnet seg opp, til menighetstidene og alt mulig, akkurat det samme. Der er Seglet, fullkomment åpnet, da. Se nå. Nå skal vi først lese, for den . . . “Da svarte Han dem . . .” Og—og så skal Han—Han til å begynne med å svare nå, og vi vil sammenligne det med Seglene.

¹⁵⁷ Se nå. Det Første Seglet er Åpenbaringen 6,1 og 2. Nå leser vi 6,1 og 2.

Og—og jeg så . . . Lammet når han hadde åpnet ett av seglene. Og jeg hørte ett av de fire livsvesener si med en røst som en torden: Kom og se.

Og jeg så, og se, en hvit hest. Han som satt på den, hadde en bue. Og det ble gitt ham en krone, og han dro ut seirende og for å seire.

158 Hvem fant vi ut at denne karen var? [Forsamlingen sier: "Antikrist."—Red.] Antikrist. Matteus 24, nå, 4 og 5.

Jesus svarte og sa til dem—til dem: Se til at ingen forfører dere!

For mange skal komme i mitt navn og si: Jeg er Kristus; og de skal forføre mange.

159 Ser dere det? Antikrist. Der har du Seglet. Skjønner? Skjønner? Han talte det *her*; og *her* åpner de et Segl, og her var han, rett og slett fullkomment.

160 Det Andre Seglet nå, Matteus 24,6, Åpenbaringen 6,3 og 4. Se nå, Matteus 24,6. La meg nå se hva som står der.

Og dere skal høre om kriger og rykter om kriger. Se da at du ikke blir skremt! For alt dette må skje, men enden er ikke enda.

161 Ja vel, la oss ta det Andre Seglet, Åpenbaringen 6,3 og . . . To. Se hva Han sier nå.

Da han åpnet det andre seglet, og jeg hørte det andre livsvesen si: Kom . . . se.

En annen hest, flammende rød, dro fram. Og til han som satt på den, ble det gitt å ta freden bort fra jorden, for at de skulle drepe hverandre. Og det ble gitt til ham et stort sverd.

162 Fullkomment, helt nøyaktig! Å, jeg liker å få Skriften til å svare Seg Selv. Gjør ikke dere? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Den Hellige Ånd skrev Det alt sammen, men Han er i stand til å åpenbare Det.

163 La oss nå merke oss det Tredje Segl. Nå, dette er hungersnød. Nå, Matteus 24,7 og 8. La oss ta 7 og 8, i Matteus.

Og folkeslag skal reise seg mot folkeslag, og rike mot rike. Og det skal bli hungersnød, . . . pest, . . . jordskjelv, på forskjellige steder.

Alle disse ting er begynnelsen til sorg.

164 Se, det kommer videre opp nå. Nå, Åpenbaringen, i det 6., nå skal vi åpne det Tredje Seglet. Det står i Åpenbaringen 6,5 og 6.

Da han åpnet det tredje seglet, så jeg—jeg det tredje livsvesen si: Kom og se! Og jeg så, og se, en svart hest, og han som satt på den, hadde en skålvect i hånden sin.

Og jeg hørte en røst midt iblant de fire livsvesener, si: En liter . . . en denar . . . En liter hvete for en denar, en liter bygg for en denar. Og gjør ikke skade på oljen og vinen.

165 Hungersnød! Ser dere, akkurat det samme Seglet, samme tingen som Jesus sa. Ja vel.

166 Fjerde Segl, “pest” og “død”. Følg med, Matteus 24. Vi vil lese det—det 8. verset, 7. og 8., tror jeg det er, på dette Fjerde Seglet, jeg har her. Ja vel.

167 Nå, hva leste jeg bak her? Leste jeg noe feil? Ja, jeg hadde markert det. Ja, der har vi det. Nå fortsetter vi. La oss nå gå videre. Ja vel, sir.

168 La oss nå begynne her på det 7., på dette, det Fjerde Segl; og på det 6,7 og 8, på det andre, i Åpenbaringen.

169 La oss nå se det 7. og 8. i Matteus 24. Ja vel, nå.

Og folkeslag skal reise seg mot folkeslag, og rike mot rike. Og det skal bli hungersnød, . . . pest, . . . jordskjelv, på forskjellige steder.

Alle disse ting er begynnelsen til sorg.

170 Nå, det Fjerde Seglet, som vi leste det her borte, var det. . . Det Fjerde Seglet, begynte med 7. og 8., på dette andre nå.

Da han åpnet det fjerde seglet, og se . . . det fjerde livsvesen sa: Kom og se.

Og jeg så, og se, en gulblek hest: . . .

171 Vent nå. Jeg har skrevet dette ned feil. Ja. Ja. Bare et øyeblikk nå, nå, 7 og 8.

172 La oss se nå, Matteus 24,7 og 8. La oss se nå. Vi skal ta for oss det. Det er åpningen av det Tredje, ikke sant? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Matteus 24,7 og 8. Jeg beklager. Nå, det åpner opp regn. . . eller hungersnøden, åpner opp hungersnøden. Ja vel.

173 Nå, “pest” og “død”. Ja visst. Nå går vi til det, 7. og 8. Nå, det skulle være det Fjerde Segl. La oss se hvor vi får det Fjerde Segl. “Og da han hadde åpnet det Fjerde—Fjerde Segl. . .” Ja, det er den gulbleke hesterytteren, “Døden”, ser du.

Og—og jeg så, og se, en gulblek hest. Og han . . . gulblek hest; og navnet hans på han som satt på den, ble kalt Døden og Dødsriket fulgte. . . ham. Og det ble gitt ham makt over fire. . . deler av jorden, til å drepe med sverd, med hungersnød, med død og ved villdyrene på jorden.

174 Nå, ser dere, det var “Døden”.

175 Nå, det Femte Segl, Matteus 24,9-13. La oss se om jeg får dette riktig nå igjen. Skjønner?

Da skal de utsette dere for trengsel og drepe dere, (der har dere det) og dere skal bli hatet av alle folkeslag for mitt navns skyld. Og når . . .

Og da skal mange forråde. . . mange skal ta anstøt, og de skal angi hverandre og hate hverandre.

Mange falske profeter skal da stå frem, og . . . førføre mange.

Og fordi lovløsheten tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos mange.

Men den som holder ut til enden, skal bli frelst.

176 Nå, vi er på det Femte Seglet nå. Og det var forrige kveld, ser dere. “De skal utlevere dere, angi hverandre”, og så videre.

177 Se nå her på det 6., Segl, 6,9 til 11. La oss nå ta for oss det, Åpenbaringen 6,9 til 11.

Da han åpnet det femte seglet, så jeg under alteret sjelene til dem som var blitt drept for Guds ords skyld, og på grunn av det vitnesbyrd som de holdt fast på.

Og de ropte med høy røst og sa: Hvor lenge, . . . Herre, Hellige . . . Sannferdige, . . . før du dømmer og hevner blodet vårt på dem som bor på jorden?

Nå, da ble det gitt en hvit kjortel til hver av dem. Og det ble sagt dem at de skulle hvile en liten stund til, inntil både deres medtjenere og deres brødre . . . skulle bli drept slik som dem selv, var fulltallige.

178 Nå, ser dere, under det Femte Segl, her finner vi—finner vi martyrdommen.

179 Og under dette 24,9 her borte, vi . . . til 13, ser vi også at det var martyr. “De skal utlevere dere, og drepe dere”, og så videre. Ser dere, det er det samme Seglet som blir åpnet.

180 Nå, i det Sjette Seglet, det er det vi kommer til nå, Matteus 24,29 og 30. 24, og la oss ta 29 og—og 30. Her har vi det.

Nå, nå skal vi også få med oss Åpenbaringen 6,12 til 17.

181 Det er nøyaktig hva vi nettopp leste. Nå, hør på dette, nå, hva Jesus sa i Matteus . . . ,29, 24,29 og 30.

Straks etter de dagers trengsel . . .

182 Hva? Når den . . . denne trengselen, denne amatørtrengselen som de har gått gjennom her, ser dere.

. . . solen bli formørket, og månen skal ikke gi sitt lys. Stjernene skal falle fra himmelen, og himlenes krefter skal rokkes.

Da skal Menneskesønnes tegn vise seg på himmelen, og da skal være alle folkestammer på jorden jamre. Og de skal se Menneskesønnen komme på himmelens skyer med kraft og stor herlighet.

183 Nå, les her borte i Åpenbaringen nå, det—det Sjette Segl, det vi holder på med akkurat nå.

. . . se da han åpnet det sjette seglet, og se, det ble et stort jordskjelv. Og solen ble svart om sekkestrie (skjønner?) av hår, og månen ble som blod.

Og stjernene på himmelen falt ned på jorden, som et fikentre som kaster sine siste fikener når det . . . ristet av en kraftig vind.

Så trakk himmelene seg sammen som når en bokrull som blir rullet igjen, og hvert fjell og hver øy . . . flyttet vekk fra sitt sted.

Og kongene på jorden, de store menn, de rike menn, hærførerne, de mektige menn, hver slave . . . hver fri mann gjemte seg i hulene . . . i klippene i fjellet.

Og de sier til fjellene og klippene: Fall over oss og skjul oss for hans åsyn som sitter ved tronen, og for Lammets vrede!

For hans vredes store dag er kommet, . . . hvem kan da bestå?

¹⁸⁴ Helt fullkomment, slå opp igjen her, se hva Jesus sa her nå i Matteus 24,29. Hør. “Etter”, denne Eichmann-saken, og så videre.

Straks etter de dagers trengsel skal solen bli formørket, og månen skal ikke—skal ikke gi sitt lys. Stjernene skal falle fra himmelen, og himlenes krefter skal rokkes.

Nå, følg med.

Da skal Menneskesønnes tegn vise seg på himmelen, og de skal se, og de . . . og da skal alle folkestammer på jorden jamre. Og de skal se Menneskesønnen komme på himmelens skyer med kraft og stor herlighet.

Og . . . skal sende frem sine engler ut, og så videre, og med en . . . trompetrøst, og . . . skal samle dem sammen . . . de fire vindretninger . . . arbeider sammen.

¹⁸⁵ Se, helt nøyaktig, når vi sammenligner hva Jesus sa i Matteus 24, og hva åpenbareren åpnet opp her i det Sjette Segl, er det helt identisk. Og Jesus snakket om Trengselstiden. [Broder Branham slår på talerstolen tre ganger—Red.] Skjønner?

¹⁸⁶ Først spurte han når disse tingene ville skje, når tempelet ville bli tatt bort. Han svarte på det. Det neste han spurte om var når det ville komme tid . . . Der kom martyrtidsalderen. Og når *dette* ville skje, når antikristen ville stå frem; og når antikristen ville ta bort tempelet.

¹⁸⁷ Daniel, hvordan vi kunne gå tilbake og plukke opp Daniel der, da han sa det, denne prinsen som ville komme. Dere lesere vet det. Og hva skulle han gjøre? Han ville ta bort det daglige offeret, og alt som ville skje i løpet av den tiden. Sa . . .

¹⁸⁸ Jesus understreket det til og med da han snakket om det her. Sa: “Når dere ser at det motbydelige som ødelegger, som

profeten Daniel har talt om, står på det hellige sted.” [Broder Branham slår på talerstolen tre ganger—Red.] Hva er det? Omarmoskéen stod på stedet hvor tempelet stod da de brente det ned. Sa: “La dem som er i fjellene. . . La ikke dem som er på hustakene, komme ned for å ta ting ut av huset, eller han som er i åkeren komme tilbake. For det vil bli en problemfylt tid!” Forstår dere? Og alle disse tingene som ville skje, flyttet dem videre ned nå og stadfestet dem, tilbake til åpningen av dette Sjette Seglet.

¹⁸⁹ Nå, jeg vil at du skal legge merke til følgende. Jesus. . . Nå, omkring i morgen kveld, om Dette, Jesus unnlot å lære om det Syvende Segl. Det er ikke her. Se, Han fortsetter videre med lignelser nå, etter det. Og Johannes utelot det Syvende Segl. Det Syvende, siste, det Syvende Segl, det kommer til å være en veldig ting. Det er ikke en gang skrevet, forstår dere. Utelot det Syvende Segl; begge to gjorde det. Og åpenbarer, da Gud kun sa at det var. . . Johannes sa: “Det ble bare stille i Himmelen.” Jesus sa aldri et ord om Det.

¹⁹⁰ Legg merke til dette nå, tilbake til det 12. verset, se, ikke noe Livsvesen. Det er det 12. verset, som starter med vårt Segl, for å se det bli åpnet. Ikke noe Livsvesen, som, Livsvesener, er representert her heller, slik det var i det Femte Seglet. Hvorfor? Dette skjedde på den andre siden av Evangeliets tidsalder, i Trengselstiden. Dette Sjette Seglet er Trengselstiden. Det er hva som finner sted. Bruden er borte. Skjønner? Det er ikke noe Livsvesen eller noe der til å si det. Det er bare. . . Nå, Gud arbeider ikke lenger med Menigheten; Den er borte.

¹⁹¹ Han arbeider med Israel, ser dere. Se, dette er den andre siden, dette er da Israel mottok Budskapet om riket, fra de to profetene i Åpenbaringen 11. Husk, Israel er en nasjon, Guds tjener, nasjon. Og når—når—når Israel blir ført inn, vil det være en—en nasjonal hendelse.

¹⁹² Israel, kongerikets tidsalder, er hvor David. . . Davids Sønn, sitter på tronen. Det er grunnen til at kvinnen ropte: “Du Davids Sønn!” Og David skal. . . Davids Sønn! Gud sverget ved Ham, til David, at Han ville reise opp Sin Sønn som ville ta hans trone. Det ville være en evig trone. Skjønner? Den ville ikke ha noen ende. Salomo gav i templet et forbilde. Og Jesus fortalte dem nettopp her, det er: “Det vil ikke være en stein igjen på noen av dem.” Men Han prøver å fortelle dem her, hva som. . . Han kommer tilbake.

“Når kommer Du tilbake?”

¹⁹³ “Disse tingene vil skje før Jeg kommer tilbake.” Og her er de!

Nå er vi i tiden for Trengselen.

Husk, når kongeriket er satt opp på jorden. . .

¹⁹⁴ Nå, dette er kanskje litt sjokkerende. Og hvis det er et spørsmål, og dere—dere kan fremdeles spørre meg; hvis dere ønsker å ta opp spørsmålet, etter at det ble berørt, og bare gå løs på det; hvis dere ikke, hvis dere ikke allerede vet det.

¹⁹⁵ I tiden for Tusenårsriket er det Israel som er en nasjon, de tolv stammene som nasjonen.

¹⁹⁶ Men Bruden er i palasset. Hun er Dronningen nå. Hun er gift. Og alle på jorden skal komme inn i denne byen, Jerusalem, og skal ta med seg dens herlighet inn dit. “Og portene skal ikke være stengt om—om—om natten, for det skal ikke være noen natt.” Skjønner? Portene vil alltid være åpne. “Og kongene på jorden”, Åpenbaringen. . . ,22, “bringer sin ære og herlighet inn i denne byen”. Men Bruden er der inne med Lammet. Å du! Dere kan se det, der inne! Ikke. . . Bruden kommer ikke til å være her ute og arbeide i vingårdene. Nei du. Hun er Bruden. Hun er Dronningen til Kongen. Det er de andre som arbeider der ute, nasjonen, ikke Bruden. Amen. Ja vel.

¹⁹⁷ Legg merke til disse budbærerne nå, disse budbærerne i Åpenbaringen. . . ,12, disse to profetene, de kommer til å forkynne: “Riket står for hånden!” Skjønner? Himmels Rike skal opprettes. Tiden, de siste tre og et halvt årene av Daniels syttiende uke er lovet til jødene, hans folk. Husk nå, at for å bevise dette, at dette er Daniels siste del av den syttiende uken. Jeg har et spørsmål vedrørende det for i morgen. Skjønner?

¹⁹⁸ Nå, sytti uker ble lovet, som var syv år. Og midt i de syv ukene skulle Messias bli ryddet av veien, og bli gjort til et offer. Han skulle profetere i tre og et halvt år, og så ville han bli ryddet av veien, som et offer for folket. Og det er fremdeles fastsatt, at tre og et halvt år fremdeles gjenstår for Israel. Den gangen, da Messias ble ryddet av veien, ble jøden blindet slik at han ikke kunne se at det var Messias.

¹⁹⁹ Og så, da Messias ble ryddet av veien, da kom Evangeliets og nådens tidsalder til hedningene. Og de kom ned, og Gud dro en *herfra* og en *derfra*, og *her* og *der*, og satte dem til side under budbærerne; og *her* og *der*, og *her* og *der*, og satte dem til side under budbærerne.

²⁰⁰ Og Han sendte ut den første budbæreren, og han forkynte, og en basun lød; som vi vil ta tak i om en liten stund. Og så, basunen erklærte krig. Basuner er alltid et symbol på krig. Budbæreren, engelen kom på jorden, budbæreren til tiden, som Luthers, som hvem som helst av budbærerne vi har snakket om. Hva gjør han? Han ankommer; og et Segl blir åpnet, åpenbart; en basun lyder, krig blir erklært, og avgårde drar de. Og så dør budbæreren. Han forseglar denne gruppen; de blir tatt inn. Og en plage faller på de som forkastet Det. Skjønner?

201 Så fortsetter det, da organiserer de seg, får en ny organisasjon. Vi har nettopp kommet gjennom det. Deretter, her kommer de ut med en ny makt, ser dere, en ny makt, en ny tidsalder for menigheten, en ny tjeneste. Da, når han gjør det, så kommer Gud med Sin tjeneste, når antikristen kommer med sin. Ser dere, *anti* er “imot”. De løper side om side.

202 Jeg vil at dere skal legge merke til en liten ting. Omtrent på den tiden da—da Kain kom på jorden, kom Abel på jorden. Jeg vil at dere skal merke dere at omtrent akkurat på det tidspunktet da—da Kristus kom på jorden, kom Judas på jorden. Omtrent ved tiden da Kristus forsvant fra jorden, forsvant Judas fra jorden. Omtrent akkurat på det tidspunktet at den—den Hellige Ånd falt, falt antikristens ånd. Omtrent akkurat på den tiden når den Hellige Ånd åpenbarer Seg Selv her i de siste dager, viser antikristen sine farger, og kommer frem gjennom sin politikk og ting. Og omtrent på samme tid som antikristen står helt fram på stre- . . . på scenen; står Gud helt fram, for å gjnløse alt. Se, de bare løper tett sammen. Og de er begge side om side. Kain og Abel! [Broder Branham klapper hendene sammen én gang—Red.] Kråken og duen, på arken! Judas og Jesus! Og du kan ta det hele veien ned igjennom. Bare . . .

203 Her var Moab og Israel; begge to. Moab var ikke en hedensk nasjon. Nei, sir. De ofret det samme offeret som Israel ofret. De ba til den samme Gud. Det stemmer. Moab ble kal- . . . Var en av Lots døtre som lå med faren sin og fikk et barn. Og det barnet fikk navnet Moab. Og fra ham kom den moabittiske slekt, landet Moab.

Og da de så Israel, deres gjnløste broder, komme.

204 De var fundamentalister. De var et stort kirkesamfunn. Israel hadde ikke noe kirkesamfunn; hun bare bodde i telt og hvor enn du gikk. Men Moab hadde embetsmenn, konger og så videre. De hadde Bileam der oppe, en—en falsk profet. Og de hadde alt dette. Så kom de ned dit for å forbanne deres lillebror som var på vei til det lovede land, på vei til sitt løfte.

205 Og han gikk og spurte dem: “Kan jeg dra gjennom landet ditt? Hvis kuene mine drikker vann, vil jeg betale for det. Hvis de spiser gress, vil vi betale for det.”

206 Han sa: “Nei. Du får ikke holde noen slik vekkelse rundt her. Det stemmer. Du får ikke holde noe slikt rundt her.”

207 Og se så hva han gjorde. Han kom like tilbake i form av Jesabel, og kom ned gjennom denne falske profeten, og fikk Guds barn til å begå en feil. Og giftet moabittiske kvinner inn i—inn i Israel, og forårsaket utroskap.

208 Og han gjorde samme tingen i den samme tidsalderen, på reisen, på veien til det lovede Land, som vi er på. Hva gjorde

han? Den falske profeten kom nok en gang og viet, og kalte inn i den protestantiske kirken, og forårsaket kirkesamfunn, nøyaktig det samme som de gjorde der tilbake. [Broder Branham slår på talerstolen fire ganger—Red.]

²⁰⁹ Men lille Israel gikk bare videre, uansett. Hun drev omkring i ødemarken i en lang tid, og alle de gamle slåsskjempene måtte dø ut, men hun dro bare videre inn i løfteslandet. Ja. Ja. Se dem alle sammen væpnet, like før de krysset Jordan. Haha! Jeg liker det. Nå kommer vi fram til tidsalderen som er akkurat nå, her nå. Følg med.

²¹⁰ Vi ser nå, at, tiden, de siste (sa jeg) tre og et halvt år av Daniels syttiende uke.

²¹¹ La meg forklare det litt nærmere nå, for jeg ser noen her som alltid har dvelt ved dette, og jeg—jeg vil forsøke å gjøre meg selv forstått; en lærer.

²¹² Legg merke til da de sytti ukene kom inn. Da Daniel så visjonen om tiden som kom, og jødernes ende, men han sa det var fastsatt sytti uker. Det er syv år; i midten av dem, vel, vil Messias være her, eller, og vil bli ryddet av veien, som et offer. Nå, det var nøyaktig hva som skjedde.

²¹³ Så arbeidet Gud med Hedningene inntil de tok ut et folk for Hans Navn. Så snart som Hedningemenigheten blir tatt ut, tar Han opp Menigheten.

²¹⁴ Og når Han gjør, den sovende jomfruen, menigheten selv. . . Bruden gikk opp. Og menigheten ble selv satt i "mørket utenfor, hvor det er gråting, klaging og tenners gnissel." På samme tid kommer Trengselen over dette folket.

²¹⁵ Og mens Trengselen faller, kommer disse to profetene i Åpenbaringen 11 inn der, for å forkynne Evangeliet til dem. Og de forkynner ett tusen, ett hundre. . . og seksti dager. Skjønner? Vel, det er nøyaktig, med tretti dager i måneden slik den opprinnelige kalenderen har, er det nøyaktig tre og et halvt år. Det er Daniels syttiende del, siste delen av den syttiende uke. Skjønner?

Gud har ikke handlet med Israel her inne. Nei, sir.

²¹⁶ En broder spurte meg, for ikke lenge siden, sa: "Burde jeg dra til. . ." En—en broder her i menigheten, en dyrebar, kjær broder, sa: "Jeg—jeg ønsker å dra til Israel. Jeg tror det er en oppvåkning."

²¹⁷ Noen sa til meg: "Broder Branham, du burde dra til Israel med en gang. De ville ha sett det." Dere forstår, du kan ikke gjøre det.

Jeg stod rett der, og jeg tenkte. . .

²¹⁸ Disse jødene sa: "Hvis jeg. . . Vel, hvis dette er, Jesus er—er Messias", sa: "La meg se Ham gjøre en profets tegn. Vi vil tro våre profeter, for det er slik de—de skal være."

219 “For en anledning”, tenkte jeg. “Her kommer jeg!” Da jeg kom dit, veldig nærme det, rett... Jeg var, vel, jeg var i Kairo. Og jeg hadde billetten min i hånda, til Israel. Og jeg sa: “Jeg—jeg vil dra, se om de spør om det, om de kan se en profets tegn. Vi vil se om de vil ta imot Kristus.”

220 Lewi Pethrus, fra menigheten i Stockholm, sendte dem én million Bibler.

221 Og disse jødene som kom inn der! Dere har sett filmen. Jeg har den på filmrullen, rett bak her nå, *Tre minutter på midnatt*. Og disse jødene kommer inn, fra hele verden, over alt, begynner å samles over der.

222 Etter at England hadde gått inn der, under tiden til General Allenby. I *Avslutningen av verdens krig*, i bind to, tror jeg det er. Og de overgav seg, tyrkerne overgav seg. Så gav han det tilbake til Israel. Og hun har vokst som en nasjon, og nå er hun en fullkommen nasjon: sine egne penger, valuta, flagg, hær og alt mulig annet. Skjøenner?

223 Og disse jødene som kommer tilbake til hjemlandet, de var... Først av alt, da de dro ned i Iran, og der nede, for å hente dem, spurte de... De sa at han... De ville at de skulle ta dem tilbake til Israel, gi dem deres plass; ta dem tilbake til deres land, Palestina, hvor det er meningen at de skal være.

224 Og husk, så lenge Israel er ute av det landet, er hun ute av Guds vilje; slik som Abraham, som det ble gitt til. Og da... .

225 De ville ikke gå ombord på det flyet. De hadde aldri sett noe slikt før. Det var en gammel rabbi som gikk ned dit, sa: “Vår profet fortalte oss at da Israel dro hjem, ville det være ‘på ornens vinger’”, på flyet, på vei hjem.

226 Der er hun nå, og bygger. Fikentreet restaureres! Amen! Den gamle sekskantede Davidstjernen vaier!

227 “Hedningenes dager er talte, og tynget med gru!” Trengselstiden like for døren!

228 Og som vi står rett her, og Seglene blir åpnet, er Menigheten klar til å ta Sin tur i luften!

229 Og Trengselen setter inn, da kommer Gud ned og drar de hundre og førti fire tusen ut derfra. Amen! Der, å, det er fullkomment! Ser dere hvor Seglene bringer det frem nå, skjønner, åpner det opp? Nå, dette er de siste tre og et halvt årene for folket. Også, om dere legger merke til det, er det tiden da Gud vil kalle de hundre og førti fire tusen jødene, i disse siste tre og et halvt årene.

230 Dere skjønner, Han har ikke handlet med dem i det hele tatt. De har ikke hatt en profet. De vil ikke tro noe annet enn en profet. Du lurer ikke dem. Så, de kommer til å høre en profet, javisst, og det er alt. Det fortalte Gud dem i begynnelsen, og de holder seg helt til det.

²³¹ Han sa: “Herren deres Gud skal reise opp en Profet iblant dere, som meg.” Moses sa det. Og sa: “Han skal dere høre. Og den som ikke vil høre denne Profeten, vil bli avskåret fra folket.” Det stemmer.

²³² Og, dere skjønner, øynene deres måtte bli forblindet, ellers ville de ha gjenkjent Ham. Istedenfor, siden de var forblindet, var de . . . Det fikk satan til å komme på dem, og de sier: “Han er en spåmann, Beelsebul. La Hans Blod komme over oss. Vi vet at det ikke er noe spesielt med ham.” Skjønner?

²³³ Og det stakkars folket ble forblindet. Det er grunnen til at Eichmann-gruppen og hele den gruppen ble drept der tilbake. Hadde en rett til å komme inn; deres egen Far måtte forblinde øynene deres så Han kunne ta oss.

²³⁴ Det er nesten den mest gripende tingen i Bibelen. Bare tenk der, jødene som roper etter Blodet til deres egen Far, deres egen Gud, som hang der og blødde. Se: “Der korsfestet de Ham”, sier Bibelen. Det er fire av de mest betydningsfulle ordene. Se. “Der”, Jerusalem, den mest hellige byen i verden. “De”, de mest hellige folket i verden. “Korsfestet”, den mest brutale døden i verden. “Ham”, den viktigste Personen i verden. Skjønner? Hvorfor? Det religiøse folket, den største religionen i verden, den eneste sanne religionen i verden, stod der, korsfestet den samme Gud som deres Bibel sa ville komme.

²³⁵ Hvorfor så de det ikke? Bibelen forteller oss at Gud forblindet dem så de ikke kunne se det. De . . . Han sa: “Hvem av dere kan anklage Meg for synd?” Med andre ord: “Hvis jeg ikke har gjort nøyaktig hva som er forutsagt at Jeg skal gjøre, da fortell Meg det.” *Synd* er “vantro”. Han gjorde nøyaktig hva Gud befalte Ham, men de kunne ikke se det.

²³⁶ Nå, når du snakker med folk er det akkurat som å kaste vann på ryggen til en and. Skjønner dere hva jeg mener? Det er en sørgelig ting når du ser denne nasjonen og folket, måten de oppfører seg på, så stive og religiøse! Men forteller ikke den Hellige Ånd oss det? “De vil være oppfarende, innbilske. De elsker nytelser høyere enn de elsker Gud. Uforsonlige, baktalende, ubeherskede, og de avskyr dem som er gode. De har en form for gudsfrykt, men vil fornekte Evangeliets Kraft.” Sa: “Vend dere bort fra slike.”

²³⁷ Her er vi, disse denominelle roter Det til. De tar all herligheten og Kraften og plasserer Den tilbake hos apostlene, og resten av Det i Tusenårsriket. Det er slik mennesket er, som jeg har sagt før; et menneske gir alltid Gud pris for hva Han har gjort, ser fram til hva Han vil gjøre og overser hva Han gjør akkurat nå. Akkurat slik er det. Mennesket er fremdeles på den måten.

²³⁸ Der stod disse jødene, sa: “Ære være Gud! Vel”, i det sjette kapitlet i Johannes, sa: “Våre fedre spiste manna i ødemarken!”

Og Jesus sa: “De er alle sammen døde.”

239 “De drakk vann fra Klippen i ødemarken, og alt mulig.”

240 Han sa: “Jeg er den Klippen.” Det stemmer. Amen. Han sa: “Men jeg er Livets Brød som kommer fra Gud ned fra Himmelen, dette Livets Tre fra Eden der i fornum. Hvis et menneske spiser dette Brødet skal det ikke dø; Jeg vil reise ham opp igjen i de siste dager.” Og likevel kunne de ikke se det! Det stemmer.

241 Messias Selv stod der, og talte ordene i deres hjerte, og ting som det, viste at Han var Messias, akkurat hva Messias skulle gjøre!

242 Og de stod der med hendene bak ryggen, og: “Ha! Det kan ikke være tilfelle. Nei, nei. Han—Han—Han kom ikke på den rette måten. Skjønner, Han kom fra Betlehem. Og Han—Han er ikke annet enn et barn født utenfor ekteskap. Og det er djevelen som arbeider med Ham. Vi—vi vet at Han er gal. Han er sinnssyk. Han har en djevel.” Skjønner? Øynene deres var faktisk forblindet for det, nå.

243 Men de ser etter sin profet. Og de kommer til å få det, kommer til å få to av dem. Det stemmer.

244 Følg med nå, igjen, nå, også, da disse jødene . . . Jeg vil gi dere et annet lite symbol, så dere kan forstå at det er jøder her nå, på denne siden av Bortrykkelsen. Se hva som skjer. Det er også symbolisert . . . Vi skal ikke bruke tid på å gjøre det, for den renner—renner ut for oss her. Også symbolisert i den . . . i det som blir kalt “Jakobs trengsel.” Se nå. Disse jødene her har . . . Legg merke til dette. Å, det er en . . .

245 Jeg—jeg—jeg vil bare bruke litte grann tid her, skjønner. Det gjør meg nervøs når jeg begynner å hoppe rundt omkring på den måten. Og . . . Skjønner? Legg merke til dette. Jeg vil at dere skal se det. Og jeg—jeg—jeg bare . . . Vel, Gud vil vise det til dere, det er jeg sikker på. Se.

246 Jakob hadde førstefødselsretten. Stemmer det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Men han var jammen en liten kjeltring med den. Skjønner? Han dro ned og han lurte pappaen sin. Han lurte broren sin. Han gjorde alt mulig. Men likevel, juridisk sett, når alt kom til alt, hadde han den, fordi Esau hadde solgt den. Men da han så dro ned der for å jobbe for sin svigerfar, la han disse poppelgrenene i vannet for å få det drektige kveget og ting til å føde flekkete kalver. Og, å, dere vet alt han gjorde på den måten, bare for å—å tjene penger. Nå, følg med nå. Han ble utstøtt fra sitt folk.

247 Nå, det er et bilde på jøden nå. Han er en som karrer til seg penger. Uansett hvordan han får tak i dem, så får han tak i dem. Han vil flå deg levende for å få tak i dem. Nå, dere vet det. Han er en liten kjeltring, det er alt. Du verden, ikke gjør forretninger med ham; han—han vil ta deg, gutt. Ja visst. Hvorfor? Han må være slik. Det er den typen ånd som dominerer.

248 Akkurat slik disse reformatorene ikke kunne forstå dette Ordet, fordi det var menneskets ånd som hadde blitt sendt til dem.

249 Det er ørnetidsalderen som får Ordet og åpenbaringen. Alle som forstår det, rekk opp hendene deres, så jeg . . . Det er bra. Det er fint. Skjønner? Det er bra. Nå, ser dere, om du kan komme tilbake hit under disse Seglene, om De noen sinne blir . . . Når De blir åpnet, kan dere se nøyaktig hva Gud gjør, hva Han har gjort, hva Han kommer til å gjøre. Her er det, nøyaktig.

250 Og det er grunnen til at menn oppførte seg slik, fordi det er ånden som er forutsagt for den tidsalderen, til å være på dem. De kunne ikke gjøre noe annet.

251 Jeg tenker på Johannes, Paulus og dem, den Løveånden der, l-ø-v-e-n stod der, Ordet Selv.

252 Paulus stod rett ved det Ordet, og sa: "Jeg vet dette, at falske brødre vil stå opp blant dere og dra omkring. Og hva de vil lage, denominasjoner og alt mulig annet, blant dere, og hva de vil gjøre. Og det vil fortsette til de siste dager, og en grusom tid." Hvorfor? Han var en profet. Der stod dette Ordet i ham. Hvordan det ville ende opp helt der borte; sa: "Falske menn blant dere vil stå frem og tale ting og trekke bort brødre som er disipler." Det er antikrist nøyaktig. Den gjorde akkurat det.

253 Legg merke til etter at de gikk inn i den mørke trengselens tidsalder. Hva var det? Det var ingen ting de kunne gjøre. Rom eide den . . . Han hadde den religiøse makten, og han hadde den politiske makten. Var ingen ting de kunne gjøre, annet enn å bare arbeide og holde seg i live, og gi seg selv som offer. Det var en okse. Det var alt de kunne gjøre. Det er den typen Ånd de hadde, Guds Ånd, oxsen.

254 Så, her kom reformatorene, menneskets hode, skarpsindig, vis; Martin Luther, John Wesley og så videre, Calvin, Finney, Knox og resten av dem. Her stod de frem, og da de gjorde, de var reformatorer. De stod frem, reformerte, brakte folk ut.

255 Og gjorde helomvending, akkurat slik de gjorde der tilbake, og giftet seg like inn i henne igjen, gjennom deres denominelle system, akkurat slik. Bibelen sier det Hun var en "hore", og så hadde hun "horebarn", døtrene, helt riktig.

256 Og Gud sa: "Jeg—jeg gav henne tid til å omvende seg, og hun gjorde ikke det. Så jeg vil ta henne og hennes avkom, kaste dem bort dit hvor de hører hjemme." Nettopp. Nå, det, Gud sa det, under dette, skjønner, under Seglet. Nå, der var hun. Vi ser at Han gjør det, og Han vil gjøre det. Og de er alle sammen på vei i den retningen.

257 Men Gud vil kalle på alle som har sine navn i Livets Bok. De vil høre Det. "Mine får hører Min Røst", sa Jesus. Alt vi trenger å gjøre er å gjøre en sauelokk. Geitene kjenner ikke

Den. Følg med. Men, dere forstår, sauelokken: “Mine får hører Min Røst.” Hvorfor? Hva er Røsten? Jeg ønsker å fortelle dere hva en Røst er. En Røst er et—er et åndelig tegn.

258 Han sa til Moses: “Hvis de ikke vil høre Røsten av det første tegnet, vil de høre Røsten av det andre tegnet.”

259 “Mine får hører Min Røst.” Når disse ting skulle skje i de siste dager ville Guds får gjenkjenne Det. Ja visst. Skjønner? De—de gjenkjenner Det. “Mine får kjenner Meg.” Skjønner? “Fremmede vil de ikke følge.” Ikke følg disse fremmede. Det må være et stadfestet tegn for tiden, og de ser Det. Nå, følg med nå.

260 Nå, Jakob, da han kom opp nå, aller først, fikk han en lengsel til å dra (hvor?) tilbake til hjemlandet.

261 Å, det er nøyaktig hva Israel har gjort! Det er—det er . . . Det er Israel. Jakob er Israel. Han fikk nettopp navnet sitt forandret, vet dere. Skjønner? Og han er . . .

262 Han kom seg ut dit, og han tok alle pengene han hadde, og han kunne få tak i, og fikk tak i det på alle måter han kunne, fra sine slektninger eller hvem som helst andre. Så ved å narre, stjele, lyve og hvilken som helst måte han kunne få tak i det, fikk han tak i det. Skjønner? Han gjorde.

263 Og da han så begynte på veien hjem igjen, begynte han å kjenne en hjemlengsel i sitt hjerte. Men da han begynte å vende tilbake igjen, på veien tilbake, møtte han Gud, da ble navnet hans forandret. Skjønner? Men på dette tidspunktet var han så bekymret, fordi han var redd for at Esau ville dra etter ham. Skjønner?

264 Og—og se, se på pengene, pengeforslaget. Akkurat slik jøden vil forsøke å inngå denne pakten med—med Rom, ser dere, i deres pengeforslag. Legg merke til det. At Esau trengte ikke pengene hans; det gjør heller ikke Rom. Hun har verdens rikdom i sin hånd. Skjønner? Men det virket ikke.

265 Men nå ser vi, at Israel, i denne problemfylte tiden, da han var Jakob, slåss han med den . . . fikk tak i Noe som var ekte. Det var en Mann som kom ned. Jakob fikk armene rundt Ham, og han forble der. Og—og Mannen sa: “Jeg må dra nå. Dagslyset kommer.” Å, det gryr av dag! Skjønner? Det er ved å bli dag.

266 Men Jakob sa: “Jeg—jeg vil ikke forlate Deg. Du, Du kan ikke dra. Jeg kommer til å bli her med Deg.” Skjønner? “Jeg vil at ting skal bli forandret her.”

267 Det er disse hundre og førti-fire tusen, den penge-svindlende gjengen, og ting som det, når de ser og får tak i den sanne, ekte tingen. Der står Moses, og der står Elias. Amen! De vil kjempe med Gud inntil ett hundre og førti-fire tusen av Israels stammer blir kalt ut akkurat der.

268 Det er rett før Trengselstiden, skjønner (å så underfult) også: “Jakobs trengselstid.”

269 Det er her at de hundre og førti-fire tusen blir kalt ut. De, forkynnerne, disse to profetene, de forkynner slik som Johannes døperen. “Himmelens Rike er nær. Vend om, Israel!” Vend om fra hva? “Omvend dere fra dere synder, deres vantro og vend tilbake til Gud!”

270 Nå, la oss huske noe her. Disse store hendelsene, i naturen, har skjedd før. I dette 12. verset her, se, “Solen ble svart som sekkestrie av hår.” Sammenlign dette nå.

271 Husk nå, dette skjer ikke blant hedningene. Det er Israel. La meg vise dere. Husk nå, jeg sa at det er utkallelsen av de hundre og førti-fire tusen. Skjønner? Denne gangen nå, er når Trengselen, som skal gjøre det. Og dette forteller hva som skjer i denne Trengselen.

272 La oss nå slå opp i 2. Mosebok 10,21-23. Og se her når... Utvandringen er når, selvsagt, Israel kom ut, skulle bli ført ut. 2. Mosebok, det 10. kapitlet, og det 21., 23. verset. Jeg er så opprømt og jeg jubler når jeg skriver disse notatene ned, at jeg noen ganger kan blande dem. Ja vel, 2. Mosebok 10,21-23. Ja vel, da begynner vi, 21 og 23.

Da sa Herren til Moses: Rekk frem hånden ut mot himmelen, så skal det komme mørke over landet Egypt, et mørke så stort at det kan føles.

Så rakte Moses hånden ut mot himmelen, og det kom et tykt mørke over hele landet Egypt i tre dager. (Skjønner?)

Nå, ingen så hverandre, og ingen kunne reise seg fra plassen sin på tre dager. Men... Israels barn hadde lys der de bodde.

273 Følg med, helt identisk, kom nå over her: “Og solen ble svart som sekkestrie.” Ser dere, sammen tingen! Disse hendelsene i naturen, hva var det? Hva? Når naturen oppfører seg slik, er det Gud som har kalt på Israel. Skjønner? Gud kaller ut Israel. Nå: “Solen så svart som...hår.” Nå, Gud skulle til å utfri Israel der, Ja vel, løse dem ut av deres fiendes hånd, som var Egypt, på den tiden. Nå, her løser Han dem ut av den romerske hånd, hvor de hadde inngått sin pakt. Samme tingen skjer. Det er plagene, tiden da disse plagene vil kalle.

274 Det vil plage denne gruppen av Hedninger. Hvis vi hadde hatt tid, kunne jeg vist hva som kommer til å skje med denne Hedningemenigheten.

275 Bibelen sier at “dragen, satan, var vred (det vil si sint) på kvinnen (jøden, Israel), og han sprutet vann fra sin munn, mengder og skarer av folk, som dro for å føre krig mot resten

av kvinnens ætt.” Åpenbaringen 13. Nå, se der, vi har det. Og det er når Israel sender henne. . . . Jeg mener, Rom sender sine hærer etter resten, resten av kvinnens ætt.

²⁷⁶ Se nå. Første gangen, deres fiendes hender, da Han fridde dem ut, solen ble til sekke- . . . svart som sekkestrie. Nå, dette er den andre gangen, slutten av Trengselstiden.

²⁷⁷ Nå, i Daniel 12. Hvis vi hadde hatt tid, kunne vi lest det. I Daniel, det 12—det 12. verset. . . . 12. kapitlet, mener jeg. Daniel sa: “Alle som ble funnet oppskrevet i boken skulle bli utfridd.” Husk nå, Daniel snakker nå om denne perioden da disse. . . . denne tingen skal skje, når Israel skal bli utfridd, på slutten av deres syttiende uke. Og det er når de skal bli utfridd. Se nå. La oss gå til Daniel 12 her, bare et øyeblikk.

På den tiden Mikael skal stå fram, den store fyrsten som stod vakt over ditt . . . barn over—over ditt folks barn (ser dere, det er jødene) Det skal bli en . . . tid, som . . . aldri har vært fra noe folkeslag ble til og helt til den tiden. . . .

²⁷⁸ Nå, sammenlign dette, nøyaktig hva Jesus sa, Matteus 24: “Det skal komme en trengselstid som det aldri har vært maken til siden det var en nasjon.” Se på det Sjette Segl, se, den samme tingen, en trengselstid. Følg med.

. . . som det aldri har vært fra noe folkeslag ble til, og helt til den tiden. Men på den tiden skal ditt folk . . . (Nå, i denne syttiende, siste del av det sjuende år.) . . . skal ditt folk bli utfridd, hver den som blir funnet innskrevet i boken.

²⁷⁹ De forutbestemte, ser dere, som er skrevet i Livets Bok hos Lammet, skal bli utfridd på den tiden.

Mange av de som sover i jordens støv, skal våkne, og noen til evig liv, og noen til evig skam og forakt.

Nå, og da skal de vise skinne som hvelvingens glans. Og—og de som har ført de mange til rettferdighet, skal skinne lik stjernene for evig og alltid.

²⁸⁰ Så gikk det videre, og Daniel ble bedt om å “forsegle Boken”, for han skulle hvile i sin lodd til den tiden.

²⁸¹ Nå, se, det spiller ingen rolle om du lever eller dør. Du står frem uansett. Skjønner? Ikke. . . . Det å dø er ingenting for en kristen. Han dør ikke uansett. Skjønner?

²⁸² Nå, Daniel 12 sier at alle som ble funnet oppskrevet i Boken ville bli utfridd.

²⁸³ Her er Gud i ferd med å utfri Sin andre sønn, Israel, etter Trengselen. Ser dere, den andre gangen, Israel, Hans. . . . Israel er Hans sønn. Dere vet det. Israel er Guds sønn, så Han kommer til å utfri ham her i Trengselstiden, akkurat slik Han gjorde nede i Egypt.

284 La oss nå stoppe her igjen, og—og få tak i noe annet, så, før vi nærmer oss en konklusjon. Se her nå. Disse to profetene, se hva de skal gjøre nå, akkurat som Moses og dem gjorde der nede. “Og jeg fikk nå en målestang. . .” Og det 3. verset av det 11. kapitlet.

Og jeg vil gi makt til mine to vitner, at de skal profetere i ett tusen to hundre og seksti dager, kledd i sekk.

Disse er de to oliventrærne, . . .

285 Dere husker det, og Serubabel, og så videre, skulle gjenoppbygge tempelet.

. . . og de to lysestakene som står foran jordens Gud.

. . . hvis noen . . . skade dem, går det ild ut fra munnen deres, . . .

286 Husk, ut av Kristi munn kommer sverdet, Ordet.

. . . fortærer fiendene deres. Og hvis noen skal skade dem, skal han drepes på denne måten.

287 Nå, vi vet, “ilden”. I det 19. kapitlet, om Kristi Komme, “utgikk Hans sverd fra Hans munn”, som var Ordet. Er det riktig? Ordet! Å, om dere kan få tak i dette materialet nå, til det Seglet i morgen kveld! Ser dere, Ordet er tingen som Gud dreper Sin fiende med. Skjønner?

288 Se her nå. Når disse profetene profeterer der, de. . . Hvis noe menneske behandler dem dårlig, skader dem: “Ild går ut av deres munn”, Hellig Ånds Ild, Ordet. Ordet er Gud. Ord er Ild. Ord er Ånden. Skjønner? “Utgår fra deres munn.”

289 Se på Moses. La oss se hva som kom fra hans munn. De, Israel, kom til, måten de gjorde ting på der, de—de. . . Jeg mener, Egypt, de mishandlet disse jødene. Moses. . . Vel, de ville ikke la dem dra. Faraos ville ikke. Gud la ordene i Moses munn. Ser dere, det er Guds tanker som går inn i Moses hjerte; han går nå over til å uttrykke det, da blir det Ordet. Rakte ut sin hånd, sa: “La det bli fluer”, og her kom fluene. Se her.

Og hvis noen skader dem, går det ild ut fra munnen deres og fortærer deres fiende.

290 Ser dere? Der er det. De kan tale hva de vil, og der skjer det. Amen!

. . . og hvis noen . . . skader dem, skal de drepes på denne måten.

291 Broder, Gud er på scenen her!

De har makt til å—makt til å lukke himlene, slik at det ikke faller noe regn i de dagene de profeterer: . . .

292 Elias, han vet hvordan han skal gjøre det; han har gjort det før. Amen! Moses vet hvordan det skal gjøres; han har gjort det før. Det er grunnen til at de ble holdt tilbake. Nå. . . Amen!

293 Jeg kunne sagt noe virkelig bra akkurat her, men jeg bør—bør spare det til i morgen kveld. Ser dere? Ja vel.

. . . og de har makt over vannene til å gjøre dem til blod, og til å slå jorden med. . . plager, så ofte de ønsker det.

294 Hva er det? Hva annet enn Ordet kan forårsake disse tingene? De kan gjøre hva de vil med naturen. Her er det. Det er dem som igangsetter dette Sjette Seglet. De avdekker og åpner det opp. Det er Guds Kraft som forstyrrer naturen. Ser dere, det Sjette Segl er en fullstendig forstyrrelse av naturen. Får dere tak i det nå? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Der har du Seglet ditt. Hvem gjør det? Det er profetene, på den andre siden av Bortrykkelsen. Med Guds Kraft, Guds Ord, bare fordømmer de naturen. De kan sende jordskjelv, gjør månen til blod, solen kan gå ned, eller hva som helst, på deres befaling. Amen!

295 Der har du det. Der har du det. Skjøenner? Se hvordan Seglene ble åpnet der nede i menighetstiden, hvordan det viste martyrene?

296 Og nå, her står disse to profetene med Guds Ord, for å gjøre hva de vil med naturen. Og de ryster jorden. Og det viser nøyaktig hvem som gjør det. Det er Moses og Elias, for deres tjeneste gjør det samme igjen, gjelder begge mennene. Å, du! Ser dere det nå? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ser dere hva det Sjette Segl er? Det er disse profetene. Følg med nå. Ikke la dette sjokkere deg. Men legg merke til hva som åpnet dette Seglet, profeter! Ser dere? Puh! Amen! Der har du det.

297 Å, vi lever i ørnens tid, broder, fly opp blant skyene!

298 De åpnet dette Sjette Seglet. De har makt til å gjøre det. Amen! Der kommer ditt Sjette Segl opp. Ser dere?

299 Nå går vi like tilbake hit, og Jesus talte om at det ville skje. Helt tilbake der i det Gamle Testamentet, bak i Esekiel, bak i de gamle profetene, de talte om at det ville skje.

300 Og her ble det Sjette Seglet åpnet, og de sier: “Vel, det er en mystisk ting. Hva forårsaket det?”

301 Her er hemmeligheten bak det, profetene, for Bibelen sier det her. De kan åpne det, når som helst de. . . De kan gjøre hva de ønsker med naturen. Og de gjør den samme tingen som de gjorde, fordi de vet hvordan det skal gjøres. Amen! Glory!

302 Da jeg så det, bare reiste jeg meg fra stolen min og begynte å gå frem og tilbake på gulvet. Jeg tenkte: “Herre, hvor jeg takker Deg, Himmelske Far!”

303 Der er det. Der har du det. De åpnet dette Sjette Seglet. Amen! Se på dem: “Hvis noe menneske skader dem, går det ild ut av deres munn”, Ordet. Helligånden kom over apostlene, ser dere. “Ild gikk ut av deres munn.”

304 Legg merke til dette her i Åpenbaringen 19 nå, vi ser den samme tingen: “Og et stort sverd gikk ut av Hans munn”, Ordet. Ser dere? Kristi Komme. “Og Han drepte Sine fiender med Det.” Stemmer det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Nå er Han på vei. Se på Ham nå. Ja vel.

Disse har makt til å lukke himlene, slik at det ikke faller noe regn i de dagene de profeterer: . . .

305 Du store, det er å forstyrre naturen! Nå, hvor lenge lukket denne mannen, Elias, himmelen? [Forsamlingen sier: “Tre og et halvt år.”—Red.] Der har dere det, akkurat. Hvor lang er Daniels syttiende, siste del av de sytti ukene? [“Tre og et halvt år.”] Der har dere det, akkurat.

306 Hva gjorde Moses? Han—han—han gjorde vannet til blod. Han gjorde alle disse slags mirakler, helt nøyaktig det som er forutsagt her under dette Sjette Seglet. Og her er de, i Åpenbaringen 11, og gjør akkurat den samme tingen. Amen!

307 Det er tre forskjellige steder i Skriften, akkurat der, som føyer tingen helt sammen. Det er åpningen av det Sjette Segl. Akkurat der er det. Amen! Glory! Følg med nå.

Disse har makt til å lukke himlene, i de dagene de profeterer, at det ikke vil regne: og . . . makt over vannene til å gjøre dem til blod, . . . å slå jorden med . . . plager, så ofte de ønsker det.

308 Å du! Der har du det. Nå, går like over til plagene her, ser dere. Hele naturen forstyrres i denne Sjette Plagen . . . eller det Sjette Seglet, åpent. Det er akkurat hva som skjedde. Se nå. Den . . .

309 Her er Gud i ferd med å utfri Sin sønn, Israel, etter den samme slags trengsel som Han gjorde der nede. Han sendte Moses ned dit og utfridde Israel. Stemmer det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Og han gjorde akkurat de samme tingene. Han sendte Elias til Akab, og syv tusen kom ut. Stemmer det? [“Amen.”] Han sender dem like tilbake hit igjen, i Trengselstiden, og kaller ut de hundre og førti-fire tusen.

310 Se nå, legg merke til dette, mellom Åpenbar- . . . eller mellom det 6. kapitlet, eller den Sjette Plagen . . . Segl, unnskyld meg, det Sjette Segl og det Syvende Segl. Det 7. kapitlet i Åpenbaringen, matematisk satt riktig sammen.

311 Akkurat slik Amerika er nummer tretten: det begynte med tretten stater, tretten stjerner i flagget, tretten kolonier, tretten striper. Alt er tretten, tretten. Og kommer til syne akkurat her i Åpenbaringsens 13. kapittel. Det stemmer. Hun er tretten, og en kvinne.

312 Nå, da Han skulle til å utfri Sin enbårne Sønn, som var Hans enbårne. Jakob er Hans sønn; men dette er Hans enbårne Sønn. Matteus 27, la oss se hva Han gjorde der. Matteus, det

27. kapitlet. Husk nå, Hans Sønn hadde blitt slått, og hadde vært i trengsel, og de hadde gjort narr av Ham. Og Han hang nå på korset, klokken tre, på Langfredag ettermiddag. Like før det skal skje! Matteus, 27. kapitlet i Matteus, og det—det 45. verset, tror jeg det er.

Fra den sjette time inntil den niende time ble det mørke over hele landet.

313 Nå, legg nøye merke til hva Han gjorde bak her nå, i dette. Ser dere?

Jeg så da han åpnet det sjette seglet, . . . se, det ble et stort jordskjelv. Og solen ble svart som sekkestrie av hår, og månen—og månen ble som blod.

314 Svarthet, mørke! Egypt; svarthet, mørke!

315 Gud utfridde Jesus på korset like før Han brakte Ham opp fra gjenoppstandelsen. Først, mørke; solen gikk ned midt på dagen og stjernene ville ikke skinne. To dager fra da kom Han til å reise Ham opp i en mektig triumf.

316 Etter at solen og månen og stjernene og alt mulig, i Egypt, alle disse tingene hadde skjedd, utfridde Han Israel til det lovede land.

317 Her er det, i Trengselstiden, og her står disse profetene som har kontrollen over Ordet som Gud gir dem. De kan bare tale ettersom Gud gir dem Ordet.

318 Nå, de er ikke guder. De er midlertidige. . . På en amatør måte er de, fordi Jesus sa at de var. Sa: "Dere kaller dem guder, de som Guds Ord kom til." Men se, det er dem Gud bringer Ordet til. Og når han taler Det, skjer det. Det er alt.

319 Og her er han med en befaling fra Gud om å slå jorden, hva enn han vil (å du), stanse himlene. Og han gjør. Hva er i veien? Han er i ferd med å ta de hundre og førti-fire tusen ut, for gjenløsning, ut av Gjenløsningens Bok. Og det er under Gjenløsningens Segl, i det Sjette Segl. Der er det, min kjære venn. Det er dette Sjette Seglet; har vært så mystisk.

320 La oss bare ta. . . Vi har ti minutter til. La oss bare ta lite grann, ser dere. Jeg har omtrent to eller tre sider. Vel, jeg har. . . Dere kan bare se, *her*. Jeg tror det er omtrent. . . På den der tror jeg at jeg har omtrent femten sider igjen, som jeg kunne ta for meg. Å, det så mye rundt det! Du, du kan bare fortsette å gå fra sted til sted! Men jeg er redd for at jeg vil forvirre dere når jeg sprer det for mye. Og jeg er ikke. . . Jeg kan ikke holde det sammen slik jeg skulle.

321 I Jesaja, la oss ta dette. Profeten Jesaja så dette Sjette Seglet bli åpnet, og talte om Det; hvorvidt Det er viktig eller ikke. Skjønner?

322 Vel, hele tingen, hele gjenløsningens plan ligger under disse Seglene; hele Boken.

323 Husk nå, vi så at Jesus så Det. Stemmer det? Skjønner? Jesus så Det. Og nå finner vi andre som så Det. Vi ser et forbilde på Det i—i Jakob. Vi ser et forbilde på Det i Egypt. Vi ser et forbilde på Det på korset.

324 La oss nå gå tilbake til Jesaja. Jeg har en hel del flere profeter skrevet ned her også. La oss bare. . . Jeg liker dette, dette med Jesaja. La oss gå tilbake hit til Jesaja, det 13. kapitlet av Jesaja. Jeg liker. . .

325 Jesaja er den—den fullstendige Bibelen, i Seg Selv, vet dere. Visste dere det? Ser dere, Jesaja begynner med skapelsen; midt i Boken tar han for seg Johannes; og på slutten tar han for seg Tusenårsriket. Og det er seksti-seks Bøker i Bibelen, og seksti-seks kapitler i Jesaja. Det er den fullstendige encyklopedi, i Seg Selv.

326 Følg med, 13. kapittel nå, av—av Jesaja. La oss begynne her i det 6. verset.

Jamre dere, for HERRENS dag er nær! Den kommer som en ødeleggelse fra den Allmektige.

327 Se når dette Sjette Segl blir åpnet opp her nå. Helt tilbake hit, syv hundre og tretti år før Kristus kom, og Han har vært i to tusen år, det skulle være omtrent syv. . . omtrent tjuesju hundre år siden. Jesaja så dette Seglet henge der. Ja vel.

Derfor blir alle hender slappe, hvert menneskes hjerte skal miste motet:

328 Hva sa Jesus? “Og fordi urettferdigheten skal ta overhånd, skal kjærlighet bli kald hos mange.” “Og menneskehjertet skal sjelve av frykt; sjøen bruser.” Se, menneskets hjerte vil svime.

Og de blir slått med angst. Veer og smerter griper tak i dem. De vrir seg som en kvinne under fødselen. De skal se forundret på hverandre, deres ansikter skal være skamfulle.

329 Legg merke til dette her, å: “deres ansikter, skamfulle.” Vi er nødt til å ta for oss det om et lite øyeblikk. Jeg skal ikke gi slipp på det, skjønner.

Se HERRENS dag kommer, grusom, med harme og brennende vrede, for å legge landet øde. Han skal ødelegge synderne der.

330 “Landet”, det er alt sammen av det, av det, ser dere. Følg med.

For himlenes stjerner og deres stjernebilder skal ikke lenger gi sitt lys. Solen skal være formørket når den stiger opp, og månen skal ikke gi noe lys.

*Jeg vil kreve verden til regnskap for ondskapen,
og urettferdigheten, og ugudeligheten av deres
misgjerning. Jeg vil gjøre ende på de hovm- . . .*

³³¹ Jeg—jeg vet ikke hvordan det staves, hovm- . . . [Forsamlingen sier: “Hovmodiges.”—Red.] Jeg klarer ikke å si det, skjønner.

*. . . stolthet og ydmyke
voldsmennesenes—voldsmennesenes hovmod.*

³³² Ser der, helt nøyaktig, Jesaja så den samme tingen som Jesus talte om. Som det Syvende Seglet åpenbarer. Når Han renser landet med trengsel, det er Trengselstiden, dette Sjette Seglet. Ja, han var en profet, og Guds Ord ble gjort kjent for ham. Det er tjuesju hundre år siden.

³³³ Sannelig! Jeg ønsker bare å si dette. Hele verden, som Jesaja her: “Som en kvinne som skal føde”, er hele skapelsen i fødselsveer. Hva er det med all denne stønningen og disse veene? Som en—en—en kvinne som skal bli mor; jorden selv, naturen.

³³⁴ Vel, denne byen her, la oss ta vår egen by; når ølsjapper og prostitusjon og urenheter og avskum, som hvilken som helst annen by!

³³⁵ Vel, jeg tror Gud ville foretrukket å se på det slik Han hadde det for tusen år siden. Da Ohio rant nedover, de hadde ingen bakevjer og oversvømmelser. De hadde ingen synd i dalen. Bøffelen vandret gjennom her, og—og de gamle cherokeene jaktet på dem og hadde et godt liv. Det var ingen problemer i det hele tatt.

³³⁶ Men mennesket kom inn, det er hvor synden kom inn. Da menneskene begynte å bli mange på jordens overflate, da satte synd og vold inn. Det stemmer, alltid mennesker. Vel, jeg synes det er en skam!

³³⁷ Her om dagen stod jeg i mitt hjemland der, nå i Arizona. Og jeg—jeg leste, da jeg var et barn, om Geronimo og—og Cochise og disse gamle apasjene. For jeg forkynte for dem der oppe. Flotte mennesker! Og noen av de fineste folkene du kan møte er disse apasjeindianerne.

³³⁸ Og så jeg dro bort dit til—til Tombstone, hvor de har alle disse gamle relikviene og tingene fra krigen. Og jeg så på . . . De har alltid, vet dere, de har alltid klassifisert Geronimo som—som en kjeltring. I mine øyne var han en rød-blodet amerikaner. Absolutt! Han bare kjempet for sine rettigheter, slik hvem som helst ville ha gjort. Han ville ikke ha denne forurensningen i sitt land. Og se hva det er nå; gjør hans barn, hans døtre, til prostituerte, og alt mulig annet; og hvite menn kommer inn der. Den hvite mann er en skurk.

³³⁹ Indianeren var en konservativ. Han var en, han var en—en konservator. Når han dro ut og drepte en bøffel, ville hele

stammen spise alt som var igjen av den. De brukte skinnen til klær og telt, og alt mulig annet. Og den hvite mann kom for å skyte den som en blink; vel, det er en slik skam!

³⁴⁰ Jeg leste en artikkel i avisen, hvor, i Afrika, dette storslåtte stedet fullt av ville dyr! De hadde disse karene, Arthur Godfrey og dem, dro bort dit, skjød disse elefantene og ting, fra helikoptre og ting som det. Et bilde av en gammel hunnelefant som prøvde å dø, og tårene, som, rant nedover ansiktet hennes. Og to store hanner som forsøkte å holde henne oppe, for å holde. . . Vel, det er en synd. Det er ikke sport.

³⁴¹ Når jeg står ute i engene der borte, og hvor jeg jakter og ting som det, og ser hvor disse hvite jegerne kommer ut dit og skyter disse hjortene, og skjærer bakparten av dem. Og noen ganger dreper de åtte eller ti små koller, og lar dem ligge der. Og kalvene løper omkring og prøver å finne mammaen sin. Og du mener at det er sportsånd? Det er rent mord, etter min mening.

³⁴² Jeg håper Canada aldri får noen veier, så lenge jeg lever, for å holde disse kjeltringamerikanerne borte derfra. Det stemmer. De er de mest ynkelige jegerne jeg har sett i hele mitt liv.

³⁴³ Nå, ikke alle sammen. Det er noen ekte, genuine menn, men det er en av ett tusen, som du finner.

³⁴⁴ Skyter alt de ser, på hvilken som helst måte de vil. Det stemmer. Det er en morder. Det stemmer. Han er hjerteløs. Og han skyter utenom sesongen.

³⁴⁵ Vel, der oppe i Alaska der, jeg var der oppe med en av disse guidene. Han sa: "Jeg plukket opp. . . Jeg kunne dratt ut dit nå, og finne hele flokker av disse store wapitiene eller. . . ikke wapitier, men elg som ligger der; med femti-kaliber maskingeværkuler gjennom hornene sine, der disse amerikanske pilotene der ute, i Alaska, skyter med maskingevær ut av det flyet, en flokk med elg." Det er rent mord.

³⁴⁶ De visste at de ved å drepe bøffel ville få has på indianerne. De ville sulte i hjel. Det er grunnen til at Cochise måtte overgi seg; hans, alle hans prinser og alle de andre, barna hans, og hele hans folk, holdt på å sulte i hjel. De dro ut der med store, svære horder av dem, Buffalo Bill og disse nybyggerne, og skjød ned alle disse bøfflene, førti, femti, om ettermiddagen. De visste, at da de ble kvitt dem, ville de bli kvitt indianerne. Å du! En flekk på flagget, måten de behandlet disse indianerne på. Der har du det.

³⁴⁷ Men husk, Bibelen sier: "Timen har kommet for at Gud vil ødelegge dem som ødelegger jorden." Og hele verden!

³⁴⁸ Se på disse dalene. Jeg stod der oppe, her om dagen, og så ned på dalen ved Phoenix. Dro opp på South Mountain, kona og jeg satt der oppe, og så ned på Phoenix. Og jeg sa: "Er det ikke forferdelig?"

Hun sa: “Forferdelig? Hva mener du?”

349 Jeg sa: “Synden. Og hvor mye utroskap og drikking og banning og misbruk av Herrens Navn i den dalen der; med omtrent ett hundre og—og førti, femti tusen mennesker, eller kanskje to hundre tusen mennesker, i den dalen!”

350 Jeg sa: “For fem hundre år siden, eller tusen, var det ikke annet enn kaktus, mesquite og de små coyotene som løp frem og tilbake på sandbanken langs elva der, strømmer av vann.” Og jeg sa: “Det er slik Gud laget det.”

351 Men, mennesket kom inn. Hva gjorde han? Han gjennomdyrket bakken med skitt. Gatene er fulle av urenheter. Kloakkrørene, de... Og elvene er forurenset med—med skitt. De kunne ikke... Vel, du bør helst ikke ta en slurk av det vannet; du kan få hva som helst. Skjønner? Se på det. Ikke bare her, men over hele verden, tingen er forurenset!

352 Og verden, naturen, (Gud ha nåde!) hele verden er... og i fødselssmerter. Verden forsøker, hun er “i fødsel”, sa Jesaja. Hva er i veien? Hun er i... prøver å bringe frem en ny verden, for Tusenårsriket, hvor alle de...? ...Prøver å føde en ny verden, for et nytt folk som ikke vil synde og forurense henne. Det stemmer. Hun er i fødsel. Det er grunnen til at den—den... Vi er i fødsel, Kristus, for å bringe frem Bruden. Alt er i fødsel og stønner. Ser dere, noe er i ferd med å skje.

353 Og denne Sjette Plagen lar henne gå. Broder, jordskjelvet brytes opp, og stjernene rystes, vulkaner vil komme frem, og jorden vil fornye seg selv. Ny lava vil fosse ut fra jordens kjerne. Og hun vil smuldre opp, omkring hele og rundt og rundt, når hun spinner rundt der ute.

354 Og jeg sier dere, en morgen når Jesus og Hans Brud kommer tilbake til jorden, vil det være et Guds paradisi der. Det, å du, disse gamle kampens krigere, går nedover der med sine venner og kjære. Salmene vil fylle luften, med en hærskare av Engler. “Å, det var vel gjort, Min gode og trofaste tjener. Gå inn til Herrens glede, som har blitt beredt for deg, slik du skulle ha hatt der tilbake før Eva fikk ballen til å rulle i synd.” Amen! Puh! Ja.

355 Det Sjette Segl kommer til å gjøre noe. Ja visst. Sannelig en verden i angst og smerter, mot tiden for Tusenårsriket!

356 Nå, den som er nå er så innsauset i skitt! Det jeg forkynte her, for ikke lenge siden, tror jeg, forkynte i tabernaklet, *Verden faller fra hverandre*. Det er helt riktig. Se hva som faller fra hverandre i verden. Se, alt sammen faller. Sannelig, det gjør. Den må—den må falle fra hverandre. Ja visst.

357 Se, dens bærestruktur! La meg vise deg grunnen til at verden må gjøre det. Denne verdens bærestruktur, jernet og messingen og denne jordens materialer har blitt trukket ut av

den, dens bærestruktur, til krig og industri, inntil den omtrent er klar. . . Vel, vi har ikke hatt et jordskjelv før her om dagen, her i denne delen av landet; bare her om dagen, ser dere, Saint Louis og ned gjennom der. Hun er i ferd med å bli så tynn. De har dratt alt ut av den. Skjønner?

³⁵⁸ Dens politikk er så forurenset, det er knapt én ærlig iblant dem, ser du, dens system. Dens moral er så lav, den har bare ingen. Det er alt. Skjønner? Sannelig. Dens religion er fordervet. Ja visst.

³⁵⁹ Det er tid for at det Sjette Segl, ganske snart, skal bli åpnet opp. Og når hun blir, å du, det slutter! Bruden har gått frem, hun har gjort. . . Dronningen har gått for å ta Sin plass; Hun har blitt ektet nå, til Kongen, mens dette skjer. Og Israels rest blir forseglet og er klare til å dra, og så gir naturen etter. Å, hvilken tid!

³⁶⁰ Legg merke til det siste verset av det Sjette Segl, åpnet. De som hadde ledd av Ordets forkynnelse, av den levende Guds stadfestede Ord; når disse profetene hadde stått der og utført mirakler, lukket for solen og alt mulig annet, og ned gjennom hele tidsalderen. Se: "De ropte om at klippene og fjellene måtte skjule dem", ser dere, for å skjule dem fra Ordet som de hadde ledd av, fordi de så Ham komme. "Skjul oss fra Lammets vrede." Han er Ordet. Skjønner? De hadde ledd av Ordet. Og her var Ordet, inkarnert. Og de hadde gjort narr av Det; ledd av dem, gjort narr av dem. Og det inkarnerte Ordet hadde kommet frem!

³⁶¹ Hvorfor omvendte de seg ikke? De kunne ikke. Det var for langt unna da. Så de visste det, straffen. De hører Det. De hadde sittet i møter som dette og visst om Det. Og de visste at tingene som disse profetene hadde forutsagt så dem rett i øynene, tingene som de hadde forkastet. De hadde avvist nåden for siste gang.

³⁶² Og når du avviser nåden, er det ikke annet igjen enn dom. Når du avviser nåden; bare tenk på det.

³⁶³ Og der var de. De hadde ikke noe sted å dra, ingen retrett. Og Bibelen sier her: "De ropte til klippene og fjellene, om å: 'Fall på oss, og skjul oss fra ansiktet til. . . og Lammets vrede.'" De prøvde å omvende seg, men Lammet hadde kommet for å gjøre krav på Sine Egne, ser dere. Og de ropte til klippene og fjellet. Ba, men bønnene kom for sent.

³⁶⁴ Min broder, søster, Guds nåde og godhet, er gitt for folket. Mens Israel ble forblindet for dette, for her, i omtrent to tusen år, for å gi oss en sjanse til å omvende oss. Har du avvist denne nåden? Har du? Har du forkastet Den?

³⁶⁵ Hvem er du da? Hvor kom du fra? Og hvor er du på vei? Du kan ikke spørre legen, du kan ikke spørre noen i verden, og det er ingen bok du kunne lest som kan fortelle deg hvem du er, hvor du kom fra og hvor du går, foruten denne Boken.

366 Nå, dere vet, uten at du har Lammets Blod til å stå i ditt sted, ser du hvor du er på vei. Så, hvis—hvis Gud gjorde det for deg, ville det minste vi kan gjøre være å ta imot hva Han har gjort. Det er alt Han har bedt oss om å gjøre.

367 Og på grunnlag av dette, hvis jeg går noe særlig videre, blir jeg nødt til å komme rett inn i denne Plagen, alt det, møtet i morgen kveld. Og nå kan jeg ikke gjøre det, kan ikke gå videre. Jeg har markert det her, et kryss, "stopp her", ser dere. Så da, jeg—jeg må vente til i morgen.

Nå, la oss bøye våre hoder bare et øyeblikk.

368 Hvis du ikke har, min dyrebare venn, ikke har—ikke har tatt imot kjærligheten fra denne Gud som jeg taler om! Hvis du ikke har . . . Lytt nøye til dette nå. Hvis du ikke har tatt imot Hans kjærlighet og nåde, er du nødt til å tåle Hans dom og vrede.

369 Nå, dere i kveld, er i samme sted som Adam og Eva var i Edens hage. Du har en rett. Du har en fri vilje. Du kan gå til Livets Tre, eller du kan ta dommens plan. Men i dag, mens du er fornuftig, ved dine fulle fem, og du er frisk nok til å—å stå opp og ta imot det, hvorfor gjør du ikke det om du ikke har gjort det.

370 Er det noen av disse menneskene her inne som ennå ikke har gjort det? Hvis det er slik, vil du bare løfte opp din hånd og si: "Be for meg, broder Branham. Jeg ønsker nå å gjøre det. Jeg vil ikke at dette skal komme." Nå, husk venner . . . Gud velsigne dere. Det er bra. Jeg har . . .

371 Dette er ikke mine ideer om Dette. Jeg—jeg . . . Dette er ikke hva jeg har tenkt; alt dette er fra meg. Så hjelp meg, den Hellige Ånd vet det. Og vent, om Herren vil, i morgen kveld, ønsker jeg å vise dere et mysterium som har pågått hele tiden, rett her i dette møtet. Jeg tviler sterkt på at dere i det hele tatt har sett det eller ikke, ser dere, hva som—hva som har funnet sted. Det har vært noe som har blitt lagt ned like her foran dere. Og jeg har fulgt med hver kveld, dette, at det skal stå opp, at noen skal si: "Jeg ser det." Skjønner?

372 Ikke avvis Det, vær så snill, jeg ber deg; hvis du ikke er en kristen, hvis du—du ikke er under Blodet, hvis du ikke er født på ny, fylt med den Hellige Ånd.

373 Hvis du aldri har gjort en offentlig bekjennelse av—av Jesus Kristus, ved å bli døpt i Hans Navn, for å gi vitnesbyrd om Hans død, begravelse og oppstandelse, som du har tatt imot, er vannet klart. De venter. Kappen har blitt lagt frem her, og alt er klart.

374 Kristus står klar, med utstrakte armer, for å ta imot deg. En time fra nå vil kanskje ikke denne nåden være utstrakt til deg. Kanskje du avviser den for siste gang; den vil aldri berøre ditt hjerte igjen. Mens du kan, mens du kan, hvorfor gjør du det ikke? Nå mens . . .

³⁷⁵ Jeg vet at den vanlige, sedvanlige måten er å bringe folket opp til alteret. Vi gjør det, og det er helt i orden. På dette tidspunktet er det så overfylt her inne, rett rundt alteret, så jeg ikke kan gjøre det.

³⁷⁶ Men jeg ønsker å si dette. I de apostoliske dager, sier de: "Alle som trodde ble døpt." Skjønner? Bare om du kan, virkelig, nede i ditt hjerte! Det er her alt er. Det er ikke—det er ikke følelser, selv om følelser følger med det. Akkurat som det jeg sa, røyking og drikking er ikke synd; det er syndens egenskap; det viser at du ikke tror. Skjønner? Men når du virkelig tror i ditt hjerte, og du vet at på dette grunnlag, hvor du sitter her, så aksepterer du det av hele ditt hjerte, da kommer noe til å skje rett der. Det kommer til å skje.

³⁷⁷ Da kan du stå som et vitne om det, at noe skjedde. Gå da til vannet og si: "Jeg ønsker å vise til forsamlingen, jeg ønsker å bevise, jeg ønsker å la mitt vitnesbyrd stå, at jeg finner min plass med Bruden. Jeg står her nå for å bli døpt."

³⁷⁸ Jeg vet at det er mange kvinner i verden i kveld, gode kvinner, men jeg lengter så etter å se én. En av dem er min kone. Hun drar hjem med meg. Hun var ikke min kone til å begynne med; men hun ble min kone ved å ta mitt navn.

³⁷⁹ Han kommer. Det er mange kvinner, menigheter, i verden, men Han kommer til Sin Kone. Hun er kalt ved Hans Navn. "De som er i Kristus vil Gud ta med Seg." Hvordan kommer vi inn i Det? "Ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme."

³⁸⁰ Nå, mens vi ber, be dere også. Inne eller ute, det er store grupper av mennesker i rommene, utenfor, som står rundt omkring, ute i gatene. Men nå mens—mens dere er. . . Vi kan ikke kalle dere opp hit til alteret. Men hjertet ditt, gjør det til alteret. Og der i ditt hjerte, si: "Herre Jesus, jeg tror Dette. Jeg stod her ute i denne kveldsluften. Jeg har fått åndenød i dette lille rommet. Jeg sitter her inne, blant disse menneskene. Jeg—jeg—jeg—jeg—jeg ønsker ikke å være. . . Jeg kan ikke gå glipp av; jeg har ikke råd til det."

³⁸¹ Alt, som jeg fortalte dere i går kveld, og, så hjelp meg, Herren vet at jeg forteller Sannheten. "Jeg lyver ikke", som Paulus sa. Den visjonen, eller hva enn det var; jeg stod der, så, og berørte de menneskene som har gått bort, like så virkelig som at jeg står rett her. Gå ikke glipp av det, min stakkars broder eller søster; ikke gjør det. Jeg vet at dere har hørt forkynnelse, dere har hørt *dette, det* og fortellinger, alt det. Men la. . . Bare hør. For meg er dette. . . Jeg vet at det er Sannheten, ser dere. Du bare. . . Jeg—jeg kan ikke gjøre det noe klarere, skjønner dere. Ikke gå glipp av det. Alt sammen er deres.

Nå, la oss be.

³⁸² Herre Jesus, foran meg her er en eske med lommelærklær som representerer syke mennesker. Som jeg ber over dem,

legger hender på dem, slik Bibelen sier: “De tok lommetørklær og arbeidstøy fra Paulus’ kropp, og urene ånder fór ut av folket, og store tegn ble gjort.”

³⁸³ Fordi, de så Paulus, for de visste at Guds Ånd var i ham. De visste at han var—han var en underlig mann, at tingene som han snakket om, om Ordet. Han gikk hen og tok det gamle hebraiske ordet fra den hebraiske menigheten, og brakte det til liv, og plasserte det i Kristus. De visste at Gud var i mannen. Så, de hadde sett Gud gjøre underlige og mektige ting gjennom ham, forutsagt ting og det skjedde på den måten, og de visste at han var Guds tjener.

³⁸⁴ Herre, jeg ber om at Du vil ære disse menneskene for deres respekt for Ordet, og helbrede dem for Jesu skyld. Her ute i forsamlingen, Herre, sitter det et folk, akkurat som de som lyttet til apostelen Peter på Pinsefestens Dag. Hvordan han gikk tilbake i Ordet, og fikk Ordet! Og han sa: “Joel sa at disse tingene ville finne sted i de siste dager. Og Dette er det.” Og de tre tusen trodde Det, og ble døpt.

³⁸⁵ Og Far, i dag står vi her ved Din nåde. Og det er ikke fordi at—at det er et spesielt folk, men det er fordi (akkurat som tiden for løven eller oxen eller mennesket) det er ørnetiden. Det er salvelsen i tiden. Det er tiden som vi lever i. Det er den Hellige Ånds gjerning i denne bestemte tiden, for å bevise at Jesus ikke er død. De tingene Han sa Han ville gjøre like før Kveldslyset ble slukket, og her har vi sett Ham gjøre det, nedover hele veien. Vi har sett Det komme ned i den vitenskapelige forskning og har fått Sitt bilde tatt; den veldige Ildstøtten som ledet Israels barn; Som møtte Paulus på veien.

³⁸⁶ Og vi vet, denne samme Ildstøtten som ledet Moses ned der i ødemarken, ved den samme Ildstøtten skrev han flere av Bøkene i Bibelen, for han var salvet med Ordet.

³⁸⁷ Denne samme Ildstøtten kom over Paulus, på veien til Damaskus, han skrev mange av Bøkene i Bibelen, kalt Guds Ord.

³⁸⁸ Og nå, Herre, den samme Ildstøtten, ved tegnet av Ordets bevis, og ved vitenskapelig forskning, ser vi at Det her åpenbarer Herrens Ord.

³⁸⁹ Gud, la folket bli raskt vekket, Herre, raskt! De som har sine navn nedskrevet i Livets Bok; når Dette lyser over deres sti, måtte de se. Som den lille kvinnen med det dårlige ryktet, ved brønnen den dagen, hun gjenkjente raskt, og hun visste at Det var Skriften.

³⁹⁰ Og nå, Far, ber jeg om at alle som vil motta Deg i denne stund, i sine hjerter, vil avgjøre det for alltid, på dette tidspunkt, at de er ferdige med synd; som vil stå opp og gjøre seg klare nå for offentlig bekjennelse, i dåpen i Jesu Kristi Navn, for deres synders forlatelse; for å vise at de tror at Gud har tilgitt dem og at de tar imot Jesu Kristi Navn.

391 Så Far, øs ned Oljens Hellige Ånd, over dem, slik at de kan bli plassert inn i Herrens Guds tjeneste, så de kan være arbeidere i denne siste, onde dag, for vi innser at vi kun har en kort tid. Og Menigheten kan dra når som helst.

392 Lammet kan, når som helst, forlate helligdommen der Oppe, eller offerets Trone, komme ut fra Guds Trone hvor offeret ligger, og da er det over; det er ikke mer håp for verden; hun er ferdig. Da går hun inn i en nervøs tilstand, med store krampetrekninger i form av jordskjelv, og—og store rystelser slik det var ved oppstandelsen. Og—og, det—det . . .

393 Slik Kristus stod opp fra graven, når de hellige står opp, vil den samme tingen skje. Herre, det kan skje hvert øyeblikk. Vi venter på at den lykkelige dagen skal komme.

394 Ta Dine barn under Din arm, Far, nå. Dra Dine små lam inn i Din favn. Gi det. Og mat dem med Ordet, til de er styrket for tjeneste. Vi overgir dem til Deg nå, Herre. Svar denne bønningen.

395 Du sa, Far, her i Markus, det 11. kapittelet: “Når du ber, står og ber, tro at du mottar det du ber om, og du skal få det.”

396 Og av hele mitt hjerte, til Ham som har åpenbart disse tingene ned gjennom årene, og disse Seglene her i denne siste uken; jeg tror Deg, Herre Gud, at det er timen, nærme nå, nærmere enn vi egentlig tror, til Ditt komme.

397 Vær så snill å la min bønn bli besvart. Og måtte ethvert utkalt Guds barn, som er innen hørevidde herfra, eller som lydbåndet vil treffe, må på det tidspunktet. . . Jeg krever dem for Guds Rike, på grunnlaget av å vite at dette er Ordet som blir åpenbart. La Kveldslyset skinne, Far. Jeg overgir dem til Deg, i Jesu Navn. Amen.

398 Nå, alle inne eller ute, som tror, og aldri har gjort deres—deres offentlige bekjennelse, at du er ferdig med synd; og du—du ønsker Guds nåde, og du har akseptert den i Jesus Kristus. Bassenget. . . De vil være klare til å døpe hvem som helst som ønsker å bli døpt, i dag eller i morgen, her og nå eller når enn det måtte være.

399 Setter dere pris på det Sjette Segl? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ser dere hvor Det er åpnet nå? [“Amen.”] Har dere trodd Det? [“Amen.”]

400 Det står: “Hvem trodde vårt budskap? Og for hvem har Herrens arm blitt åpenbart?” Ser dere? Tro budskapet, da blir Herrens arm åpenbart. Armen, Guds Ord, blir åpenbart.

401 Om Herren vil nå, vil jeg i morgen tidlig prøve mitt beste å svare på disse spørsmålene. Jeg vil antagelig tilbringe resten av natten, og, eller mesteparten av den, i bønn over dem. Jeg får omtrent fra en til tre timer om natten. Jeg kom meg ikke i seng i går natt før klokken var ett, og klokken tre var jeg i studierommet. Skjønner? Skjønner?

402 Jeg kommer til å måtte svare for dette. Det stemmer. Vi er for nærme for noe, hvilken som helst tåpelighet, eller noen som helst antagelse, eller halvveis tro. Jeg er nødt til å se det først. Og så, når jeg ser det, må det være i Ordet også. Og så langt, ved Guds nåde, har de vært fullkomment det. Jeg har tatt det fra hele veien igjennom, dere vet det, og det har—det har passet helt sammen.

403 Det er nødt til å være SÅ SIER HERREN. For, det er ikke bare at Det sies fordi jeg vet Det selv, men Herrens Ord er SÅ SIER HERREN. Og her er Ordet, tar det Han har gitt meg, og setter Det sammen og viser dere. Så dere vet selv at det er SÅ SIER HERREN. Skjønner?

404 Her er Ordet, sier så. Og åpenbaringen som Han da gir meg, som er i motsetning til hva noen av oss noen gang har tenkt; vel, i motsetning til hva jeg tenkte, for jeg har aldri gått inn i Det slik som det. Men nå ser vi at det passer helt sammen. Og hva er Det? Det er SÅ SIER HERREN. Skjønner? Akkurat det er Det. Det har vært et sted som har blitt åpnet opp, holdt der, til denne tiden, og så kommer Herren og skyver Det inn akkurat slik som det. Så dere forstår, der er Det. Det, Det er—det er Herren. Å, jeg elsker Ham! Jeg elsker Ham av hele mitt hjerte.

405 Husk nå, dere. . . Vi kunne ikke komme til alteret. Mange rakte opp sine hender. Nå, du forstår, det er en individuell sak med deg. Det er hva enn du ønsker å gjøre. Skjønner?

406 Timen er så nær for hånden, dere burde presse så hardt dere kan, ikke måtte bli dratt. Ser dere, bare presse, prøve å komme inn: “Herre, ikke la meg være på utsiden. Ikke etterlat meg på utsiden, Herre. Dørene lukkes; om jeg bare kan komme inn!” Skjønner?

407 Gud vil lukke døren en dag. Han gjorde det på Noas tid, og de banket på døren. [Broder Branham banker på talerstolen flere ganger—Red.] Stemmer det? [Forsamlingen sier: “Amen.”]

408 Husk nå, Bibelen sier at: “I den syvende nattevakt.” Stemmer det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Noen sovnet i den første nattvakt, andre, tredje, fjerde, femte, sjette, syvende. Men i den syvende nattevakt, lød det en erklæring, et rop: “Brudgommen kommer! Gå ut for å møte Ham.”

409 De sovende jomfruene sa: “Du, kan jeg få litt av den Oljen nå.”

410 Bruden sa: “Jeg har bare nok til meg selv; har akkurat nok. Hvis du vil ha Den, da må du be deg igjennom for Den.”

411 Ser dere ikke den sovende jomfruen nå? Se på episkopalerne, presbyterianerne, lutheranerne og alt mulig, forsøker. Og problemet er, i stedet for å forsøke å få den Hellige Ånd, prøver de å tale i tunger.

412 Og mange av dem taler i tunger, og skammer seg for å komme til denne menigheten og bli bedt for; ønsker at jeg skal komme til deres hus og be for dem. Kaller dere det den Hellige Ånd? Det er å tale i tunger, men ikke den Hellige Ånd. Skjønner?

413 Nå, jeg tror at den Hellige Ånd taler i tunger. Dere vet at jeg tror det, skjønner. Men det er en falsk versjon av Det, også. Ja visst. Det er Åndens frukter som beviser hva Det er. Fruktenene på treet beviser hva slags tre det er. Ikke barken; frukten!

414 Nå, legg merke til dette, da, når hun kommer, denne—denne siste timen. Og der, da de kom inn, så gikk de og sa: “Vel, jeg tror jeg har Den nå. Jeg tror jeg har Den. Ja, vi får Den.”

415 Jeg—jeg—jeg burde kanskje ikke si dette, skjønner, for det kan forårsake forvirring. Da jeg sa her om dagen, Bortrykkelsen, hvordan Den ville komme, jeg—jeg. . . Nå, hvis dere sier at dere—dere kan ta imot det, Ja vel. [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Følg med. Følg med. Ja vel, det er opp til dere.

416 Når den sovende jomfru, ser dere, som trodde hun hadde bedt seg igjennom, kom tilbake, var Bruden allerede borte. Det passerte forbi, og hun visste det ikke; som en tyv om natten. Så begynte de å hamre på dørene. Og hva skjedde? Hva fant sted? De ble kastet ut i Trengselstiden. Bibelen sier: “Det vil være gråting og klaging og tenners gnissel.” Stemmer det?

417 Når kommer det til å skje, broder, søster, jeg vet ikke. Men, jeg—jeg, meg, det er kanskje bare meg her, nå, ser dere. Dette, dette er hva. . . Dette er min tanke. Skjønner? Jeg—jeg—jeg tror det er så nærme, jeg—jeg er. . . Hver dag vil jeg—jeg. . . Jeg prøver bare å vandre så forsiktig som jeg kan. Skjønner? Og nå når, dere vet, når den. . .

418 Noe skjedde i dag, og jeg har sett noe komme opp. Jeg—jeg bare. . . Jeg klarte nesten ikke å få igjen pusten, forstår dere. Der var Han, stod der, det lille Lyset stod rett der. Og her var Det. Jeg vet at det er Sannheten.

419 Jeg tenkte: “Å Gud, jeg kan ikke si det. Jeg—jeg kan ikke si det. Jeg kan ikke.” Jeg bare gikk ut av rommet, fór ut, gikk frem og tilbake. Broder, jeg tenkte: “Du! Hva kan jeg gjøre? Å!” Skjønner? Og jeg—jeg er nødt til å dra å fiske eller noe, eller jeg. . . Du, du ville. . . du. . . jeg kan ikke fortelle dere det. Skjønner?

420 Så, vi har en herlig tid. Har vi ikke? Priset være Herren! Amen! Skjønner? Vi er i en—vi er i en vidunderlig tid, ser dere, for hjertet mitt er overfylt av lykke og glede.

421 Men når jeg tenker på denne verden og de tusener som jeg vet er fortapt, dekket av en sort skygge, hm, da bare blør hjertet ditt. “Hva kan du gjøre? Hva kan du gjøre?” Du bare kjenner at den Hellige Ånd roper ut, i ditt hjerte. Slik det må

ha vært i vår Herre, da Han så ut over Jerusalem, Hans Eget folk, ser dere, sa: “Jerusalem, Jerusalem, hvor ofte ville jeg ikke samle dere som en høne samler kyllingene sine, men dere ville ikke.” Du kjenner bare at den Hellige Ånd sier: “Hvor ofte ville jeg ikke samle dere, skjønner, men dere ville ikke.” Skjønner?

422 Vi er, vi er rett her ved noe, venner. Hva enn det er, Gud vet. Ingen, ingen vet når det kommer til å skje. Det er en hemmelighet. Ingen vet når det kommer til å skje.

423 Men Jesus fortalte oss: “Når dere ser disse tingene, alle disse tingene.” Akkurat som hva jeg gikk, sammenlignet med det Sjette Segl, det Han sa i Matteus 24. Husk nå hva Han sa: “Når dere ser disse tingene, disse tingene begynner å finne sted, da står tiden for døren.” Se på verset som kommer like etterpå, det 30.—det 30. og 31. verset som gikk nedover, 32., 33. verset.

424 Han sa: “Og Han skal sende ut Sine engler til de fire himmelhjørner, til de fire vinder, for å samle Sine Utvalgte.” Stemmer det?

Sa: “Lær nå en . . .”

425 Husk nå, Han stoppet akkurat der. Han gikk ikke videre, etter det Sjette Seglet. Han sa ikke noe om det Syvende. Han sa det Første, Andre, Tredje, Fjerde, Femte og Sjette. Men Han stoppet der, nevnte aldri noe om Det.

426 Legg merke til den neste tingen Han sa: “Lær nå en lignelse.” Skjønner? Så begynner Han på en lignelse. Han sa: “Disse tingene vil skje.”

427 Han svarer på disse tre spørsmålene. “Hva vil bli . . . disse tegnene? Og hva vil være tegnet på Ditt Komme? Hva vil være tegnet på verdens ende?”

428 Og det Sjette der, var verdens ende. Og når den syvende engel lyder . . . “Rakte opp hendene, og sverget ved Ham som lever for alltid og alltid, at tid ikke skal være lenger.” Jorden gir fødsel til en ny en. Det er over.

429 Og her er vi, rett her ved døren. Å, jeg skjelver. “Og hva må jeg gjøre, Herre? Hva—hva annet kan jeg gjøre?” Skjønner? Og da, bare tenk på når du får se det stedet og de dyrebare menneskene! Jeg stod der, så på meg selv. Og jeg tenkte: “Å Gud, vel, de—de kan ikke gå glipp av dette. Jeg—jeg—jeg burde pushe dem. Jeg burde bare strekke meg ut i forsamlingen og ta tak i dem, og pushe.” Du kan ikke gjøre det. Du . . .

430 “Intet menneske kan komme uten at Min Far trekker på ham.” Men her er én trøst som vi har: “Alle Faderen har gitt Meg vil komme.”

431 Men resten av dem, med disse organisasjonene, avhenger av dem slik som det, ser dere. “Og han forførte alle som bodde

på, bodde på jorden, hvis navner ikke var skrevet i denne Livets Bok hos Lammet, slaktet fra verdens grunnleggelse.” Å du! Så, dere forstår, det er en trist ting.

⁴³² Den eneste tingen du kan gjøre er bare—bare—bare å holde deg tett til Ordet. Bare gi akt på hva enn Han sier du skal gjøre, og gjør det. Skjønner? Hva enn Han sier du skal gjøre; gjør det.

⁴³³ Og du ser ut dit, og sier: “Å du! De gjør *dette*, da . . . Å!” Det er bare . . .

⁴³⁴ Dere forstår ikke hvilken belastning det er! Jeg ønsker å si dette nå. Jeg antar at lydbåndet er av. Mange folk sier: “Broder Branham, med en tjeneste av det slaget . . .” (Jeg må være på vakt, for folk bare tar disse lydbåndene og bare prøver å plukke dem fra hverandre, vet dere.) Så når de sier: “Broder Branham, skulle ønske vi hadde en tjeneste”, dere vet ikke hva dere sier. Dere, for å være ærlig, dere vet ikke hva som følger med på kjøpet, broder, søster. Å du! Og ansvaret, når du har folk som klamrer seg til det du sier! Husk, hvis du forteller dem noe galt, vil Gud kreve deres blod av dine hender. Så tenk på det. Det er en skremmende ting.

⁴³⁵ Så vær kjærlige. Elsk Jesus av hele deres hjerte. Bare føl- . . . Vær enkel. Aldri prøv—prøv å pønse ut noe. Bare vær enkel innfor Gud. For jo mer du prøver å pønse ut, jo lenger bort fra Ham kommer du. Skjønner? Ganske enkelt tro Ham.

Si: “Nå, vel, når kommer Han?”

⁴³⁶ Hvis Han kommer i dag, Ja vel. Hvis Han kommer tjue år fra nå, er det fremdeles Ja vel. Jeg kommer til å fortsette slik jeg holder på nå, og følge Ham. “Herre, om Du kan bruke meg noe sted, her er jeg, Herre.” Om det er hundre år fra i dag, eller mine tipp—tipp—tipp—oldebarn fremdeles lever til å se det komme, la . . . “Herre, jeg vet ikke når det kommer til å skje, men la meg bare vandre rett i dag, bare med Deg.” Skjønner? Jeg—jeg ønsker . . . For, jeg—jeg vil stå opp på den dagen, akkurat på samme måte som om jeg tok en liten lur ett eller annet sted.

⁴³⁷ Når vi kommer ned der, det herlige palasset på den andre siden, dette Guds Rike der, hvor alle de gamle vil være unge, hvor de hvite klærne allerede er på! Mennene og kvinnene er forandret, i en skjønnhet, selve mesterstykket av en—av en—en flott mann og en—en kjær kvinne! Når de er der i hele sin skjønnhet av en ung kvinne og en ung manns skikkelse, som står der! Og kan aldri bli gamle, kan aldri bli syndige, kan aldri få noe som helst sjalusi, eller hat, eller noe! Å du!

⁴³⁸ Jeg tror lydbåndene er av nå. Og jeg—jeg har omtrent tre eller fire minutter. Jeg ønsker å snakke med dere. Er det i orden? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Nå, dette er bare personlig,

forstår dere. For, i morgen, jeg—jeg. . . Det kommer til å bli så fantastisk! Jeg tror jeg bare bør si det nå, ser dere, hva jeg kommer til å si. Jeg. . . Dette er bare for oss nå. Jeg var bare. . .

439 Dere vet, jeg—jeg har en kone som jeg elsker, og det er Meda. Og jeg—jeg ville ikke en gang ha giftet meg med henne, på grunn av min kjærlighet til min første kone. Og likevel, uansett hvor mye jeg brydde meg om henne, ville jeg—jeg ikke ha giftet meg med henne om det ikke hadde vært for at Gud ba meg om å gjøre det. Og dere kjenner historien bak det; hvordan hun gikk for å be, og hvordan jeg gjorde det. Og så fortalte Han meg nøyaktig hva jeg skulle gjøre, og: “Gå, gift deg med henne”, og det nøyaktige tidspunktet vi skulle gjøre det. Hun er en skjønn kvinne. Og hun ber for meg i kveld. Og, så nå er klokken åtte der hjemme, hun ber antageligvis nå.

440 Følg med nå. En dag sa hun til meg, hun sa: “Bill”, sa hun, “jeg vil bare stille deg et spørsmål om Himmelen.”

Jeg sa: “Ja vel Meda, hva er det?”

Hun sa: “Du vet at jeg elsker deg.”

441 Og jeg sa: “Ja.” Det var like etter at dette skjedde her oppe.

Hun sa: “Du vet at Hope elsket deg også.”

Jeg sa: “Ja.”

442 Og hun sa: “Nå”, sa hun, “jeg tror ikke at jeg vil være sjalu”, sa hun, “men Hope var”. Og hun sa: “Nå, når vi kommer til Himmelen. . . Og du sa at du så henne der.”

443 Jeg sa: “Hun var der. Jeg så henne. Jeg så henne to ganger der.” Hun er der. Hun venter på at jeg skal komme. Det gjør også. . . Det gjør også Sharon. Jeg så henne, på samme måte som jeg ser på dere. Jeg så henne der. Og jeg sa. . .

444 Hun sa: “Vel, nå, når vi kommer dit hen”, sa, “hvem kommer til å være din kone?”

445 Jeg sa: “Dere begge. Det vil ikke være noen, ser du, likevel vil dere begge være det.”

Hun sa: “Jeg klarer ikke å forstå det.”

446 Jeg sa: “Nå, kjære, sett deg ned, la meg forklare noe til deg.” Jeg sa: “Nå, jeg vet at du elsker meg, og du vet hvordan jeg elsker deg, og respekt og ære. Nå, for eksempel, hva om jeg pyntet meg, dro ned til sentrum; og en eller annen liten prostituert, virkelig vakker, og kom og la armene rundt meg og sa: ‘Å, broder Branham, jeg bare elsker deg’, begynte å legge armene rundt meg og klemme meg. Hva ville du tenke?”

Hun sa: “Jeg tror ikke jeg hadde likt det særlig godt.”

447 Og jeg sa: “Jeg ønsker å spørre deg om noe. Gjør du. . . Hvem elsker du mest, om det måtte komme til et valg, meg eller Herren Jesus?” Nå, det er bare familien, snakker.

448 Og hun sa: “Herren Jesus.” Sa: “Ja, Bill, hvor mye jeg enn elsker deg, men før jeg hadde gitt Ham opp, ville jeg gitt deg opp.”

449 Jeg sa: “Takk, kjære. Jeg er glad for å høre deg si det nå.” Jeg sa: “Nå, hva om den samme lille kvinnen hadde kommet bort til Jesus og lagt armene omkring Ham og sagt: ‘Jesus, jeg elsker Deg’, hva ville du tenkt om det?”

Hun sa: “Jeg ville likt det.”

450 Forstår dere, det forandres fra fileo til agape. Ser dere, det er en høyere Kjærlighet. Skjønner? Og det er ingen ting som heter mann og kone, som . . . og å oppdrag barn. Alt er borte, det—det kvinnelige og mannlige kjønn. Kjertlene er helt . . . Alle er like der. Skjønner? Det er ikke noe mer av det lenger. Ser dere, det er ingen kjønnskjertler i det hele tatt, ikke i det hele tatt. Skjønner? Du er bare den . . . Ja visst. Bare tenk på deg selv uten kjønnskjertler. Grunnen til at de ble lagt i oss var å gjenoppfylle jorden, ser dere. Men Der, det vil ikke være noen Der. Det vil verken være mannlige eller kvinnelige kjertler. Nei.

451 Men menneskekroppen, Guds mesterstykke, vil være der. Det er helt riktig. Men vi vil være helt ekte. Ingen—ingen fileo i det hele tatt; bare agape. Skjønner? Derfor, en kvinne vil ikke være noe annet enn noe skjønt noe som er—som er ditt, og hun . . . Dere tilhører hverandre. Det er ikke noe slikt som en . . . Nei, nei, det er ikke en gang . . . Ser dere, fileo-delen er ikke der i det hele tatt. Skjønner, det kan ikke være noe slikt som sjalusi; ingen ting å være sjalu for. Det er ikke noe slikt der. Du vil aldri vite av noe slikt som det. Skjønner? Og bare en vakker ung mann og unge kvinner, for å leve.

Og så, etterpå, sa hun: “Jeg ser det nå, Bill.”

Jeg sa: “Ja.”

452 Jeg ønsker å fortelle dere om en liten ting som skjedde. Dette var en drøm. Jeg sov. Og jeg har aldri fortalt dette offentlig før. Jeg fortalte det til et par mennesker, men aldri offentlig før, så langt jeg vet.

453 Jeg—jeg drømte, omtrent en måned etter dette, at jeg stod, en dag, og jeg betraktet den veldige tiden da . . . Ikke dommen, nå. Jeg tror ikke Menigheten noen gang kommer for (jeg mener, Bruden) går til en dom. Men jeg var der da kronene ble delt ut, ser dere. Og den veldig—veldig store Tronen stod *der* oppe. Og Jesus og Engelen som skrev, og alle stod der. Og det var trappetrinn, på en måte, som kom ned *denne* veien, av hvit elfenben; gikk nedover, en sirkel, dannet et panorama slik som *dette*, og gikk ut, slik at hele denne store skaren som stod der ute kunne se hva som skjedde.

454 Og jeg stod bak der, helt bakerst på den ene siden. Og jeg bare stod der, hadde ingen ide om at jeg måtte gå opp de trappetrinnene. Jeg stod der. Jeg så . . .

455 Den skrivende Engel ville rope opp et bestemt navn; og jeg kjente til, gjenkjente det navnet. Jeg så, og helt bakerst der ute, her kom broderen gående med en søster, gikk frem til deg, slik som det. Den skrivende Engelen stod der ved siden av Kristus (bare en drøm nå) og så på. Og navnene deres var nedskrevet, det ble funnet i Livets Bok; Han så ut over dem og sa: “Det var—det var vel gjort, Min gode og trofaste tjener. Gå nå inn.”

456 Jeg så bakover, hvor de gikk. Det var en ny verden, og gledene. Og sa: “Gå inn i Herrens glede, som har vært—som har vært for dere siden verdens grunnleggelse.” Skjønner? Og, å, jeg tenkte. . . De gikk gjennom der, og møtte hverandre, og bare gledet seg, og gikk over fjell og storslåtte steder.

457 Men jeg tenkte: “Å, er ikke det vidunderlig! Glory! Halleluja!” Bare hoppet opp og ned!

458 Så hørte jeg et annet navn bli ropt opp. Jeg tenker: “Å, jeg kjenner ham. Jeg kjenner ham. Jeg. . . Der, der går han, der.” Så på ham slik som det.

“Gå inn i Herrens glede, Min gode og. . .”

“Å”, sa jeg, “priset være Gud! Priset være Gud!”

Bare som for eksempel, de ville si: “Orman Neville”, skjønner.

459 Og så ville jeg si: “Det er gamle broder Neville. Der er han.” Skjønner? Og her kommer han, ut av folkemengden, går opp.

460 Nå sier Han: “Gå inn i Herrens glede, som har blitt beredt for deg siden før verdens grunnleggelse. Gå inn.” Og gamle broder Neville bare forandrer seg og bare begynner å gå inn dit, bare roper og fryder seg.

461 Du verden, jeg bare roper og sier: “Glory til Gud!” Står her borte for meg selv, har en fantastisk stund, ser mine brødre gå inn.

462 Og en skrivende Engel stod der, og sa: “William Branham.”

463 Jeg trodde aldri jeg var nødt til å gå der. Så da ble jeg redd. Jeg tenkte: “Å du! Må jeg gjøre det?” Så jeg begynte å gå ned dit. Og alle bare klappet meg på. . . [Broder Branham illustrerer ved å klappe på seg selv mange ganger—Red.] “Hei, broder Branham! Gud velsigne deg, broder Branham!” Klappet meg mens jeg gikk bortover, gjennom en stor svær skare av mennesker. Og alle sammen strakte seg mot meg og klappet meg slik som det. [Broder Branham illustrerer ved å klappe på seg selv mange ganger.] “Gud velsigne deg, broder! Gud velsigne deg, broder!”

464 Jeg gikk. Jeg sa: “Takk. Takk. Takk.” Som å komme ut av et møte eller noe, vet dere.

465 Og jeg var nødt til å bestige disse store svære elfenbenstrinnene. Jeg begynte å gå opp der. Og akkurat da jeg

nådde det første trinnet, stoppet jeg. Og jeg tenkte. . . Jeg så på ansiktet Hans. Jeg tenkte: "Jeg ønsker å betrakte Ham nøye herfra." Og jeg stanset.

⁴⁶⁶ Jeg hadde hendene mine slik som *dette*. Jeg kjente noe komme inn under armen min *her*. Det var en annens arm. Jeg så meg til siden, og der stod Hope; de store sorte øynene og det mørke håret som hang nedover ryggen hennes, hvite klær på; så opp på meg slik som det. Jeg sa: "Hope!"

⁴⁶⁷ Jeg følte noe berøre *denne* armen. Så meg til siden, og der var Meda; de mørke øynene som så opp, og det mørke håret som hang nedover, en hvit drakt på. Og jeg sa: "Meda!"

⁴⁶⁸ Og de så på hverandre, vet dere, slik som det. De var. . . Jeg hadde dem i armene mine, og her gikk vi, vandret Hjem.

⁴⁶⁹ Jeg våknet. Å, jeg våknet opp. Og jeg—jeg stod opp og satte meg i en stol og gråt, vet dere. Jeg tenkte: "Å Gud, jeg håper at det skjer på den måten." Begge var mine livsledsagere gjennom livet, og fødte barn og ting som det; og her er vi, vandrer inn i en ny verden, å du, hvor fullkommenhet og alt mulig. Nei, ingen ting. . .

⁴⁷⁰ Å, det kommer til å bli en herlig ting! Ikke gå glipp av det. Ikke gå glipp av det. Ved Guds nåde, gjør alt du kan gjøre, og det vil være opp til Gud å ta seg av resten da.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas. . .

⁴⁷¹ La oss synge den igjen av hele vårt hjerte. Nå, løft opp deres øyne mot Gud.

Jeg elsker Ham

⁴⁷² [Broder Branham forlater talerstolen og ber for en kvinne, mens forsamlingen synger *Jeg elsker Ham* en gang til—Red.]

. . . elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

⁴⁷³ Ja vel, nå. Det var ikke forventet at hun skulle leve gjennom hele møtet. Det stemmer. Der er hun, begge hendene oppe i luften, priser Gud. Det er grunnen til at jeg ventet her en lang stund; uten å fortelle dere hva jeg gjorde. Jeg snakket om Meda og dem. Og jeg så dette, for å se hva. . . Jeg la hele tiden merke til at dette Lyset sirklet frem og tilbake, og gikk og ble hengende over henne. Jeg tenkte: "Der har vi det." Å, er det ikke vidunderlig? [Forsamlingen fryder seg—Red.]

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han første elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

474 Med våre hjerter nå, [Broder Branham begynner å nynne *Jeg elsker Ham*—Red.] bare tenk på Hans godhet og nåde.

...Jeg elsker Ham (Amen!)

...Han først elsket...

475 Ser dere nå hvor mye bedre det er? Amen! Der har vi det. Nå...?...Gå og bli frisk. Amen! Guds nåde har vist seg for deg, for å gjøre deg frisk. Amen.

...på Golgatas tre.

Å, ære være Gud!

Jeg elsker Ham,...

Ja vel, deres pastor.

Jeg...

476 [Noen sier: “Broder Branham, begynner vi halv ti i morgen?”—Red.] Mellom ni og halv ti. Klokken ni, ett eller annet sted etter det. [“Etter frokost? Klokken ni?”] Dere kan begynne klokken ni. Jeg begynner klokken halv ti. 

Åpenbaringen av De Syv Segl

(The Revelation Of The Seven Seals)

Disse ti Budskapene av broder William Marrion Branham ble opprinnelig talt på engelsk fra den 17. mars til den 24. mars 1963, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., og han fortsatte med Det Syvende Segl den 25. mars på Sherwood Motel. Da vi har fått tak i klarere og mer komplette originale lydbånd, har disse Budskapene blitt redigert i samsvar med det formatet som foreligger. Det er forsøkt å overføre det muntlige Budskapet fra det magnetiske lydbåndet og ned på trykk på en nøyaktig måte. Denne uforkortede norske oversettelsen ble trykt av Voice of God Recordings.

Alt i denne boken er beskyttet av opphavsrett. Denne boken kan ikke bli solgt, trykt på nytt, oversatt til andre språk, eller brukt til å samle inn penger uten en særskilt skriftlig tillatelse fra William Branham Evangelistic Association.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org